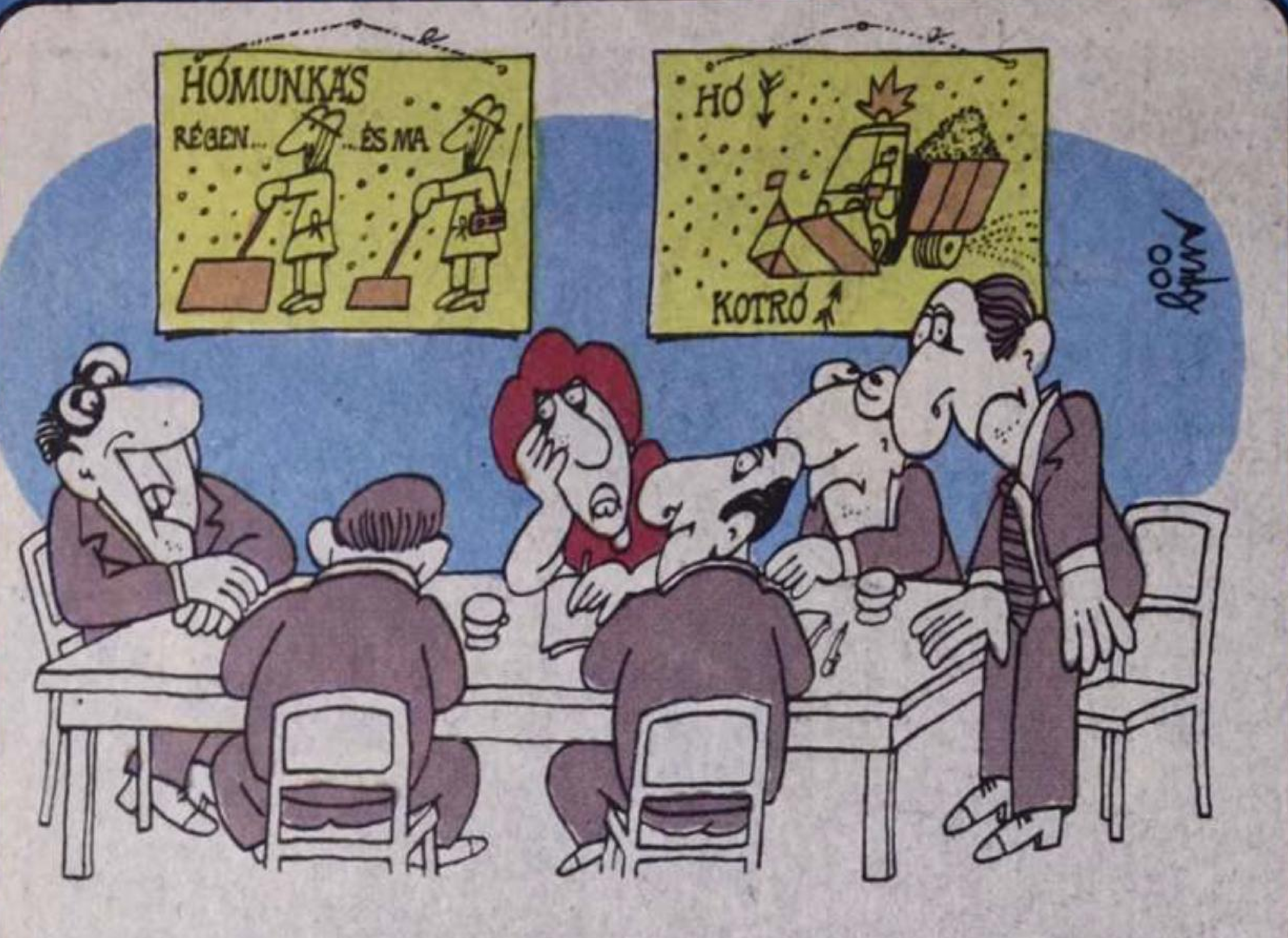
. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1986. NOVEMBER 12.



MAGYAR FILM

– Tömegjelenetekre nem futja a pénzünkből, ez csak a stáb!

JÁTSZVA NYERHET 5 MILLIÓT!
REJTVÉNYPÁLYÁZATUNK A 12. OLDALON
3. forduló



– Ugyan, elvtársam, ne keltsünk pánikot! Még nem erősítették meg fentről, hogy az idén is lesz tél...

A postás egyszer sem csenget

Most, hogy a Posta az országgyűlést is foglalkoztatta, eszembe jutott, hogy 79-ben a vezérigazgatóság irodalmi pályázatot hirdetett meg „A posta kapcsolata az emberekkel" címmel. A pályaműveket elsősorban saját alkalmazottaitól várta. Csakugyan mi lett ennek a pályázatnak a sorsa? Nem hozták nyilvánosságra az eredményt, vagy azt az újságot sem kézbesítették nekem, amiben benne volt? Így ma sem tudom, hogy a Posta jó írókat, vagy jó postásokat akart-e felfedezni.

De nemcsak a pályázat díjkiosztásáról nem értesültem, hanem a hatásáról sem. Igaz, a „kapcsolat" kifejezés nem kizárólag felhőtlen viszonyt feltételez, hanem konfliktusokat is. És azóta több tucat panaszt olvastam. E leveleket nem postai dolgozók, hanem feladók és címzettek vetették papírra és – ismerjük el – többségük megérkezett a szerkesztőségekbe. Például arról, hogy a kézbesítő az ajánlott levelet a kapu alatti levélszekrénybe dobja. A táviratot is. Az egyik ilyen kifogásra a Budapesti Postaigazgatóság képviselője nem irodalmi, csak vezércikkhez hasonlító stílusban válaszolt: „A tapasztalatok szerint a kézbesítés e módja ügyfeleink megelégedésére szolgál. Ugyanis napközben sokan nem tartózkodnak otthon, így nem kell a küldeményért a postahivatalba befáradniok." A csattanót a címzett adta meg: otthon volt, amikor a postás jött, de nem csengetett.

A kisfalvakban pedig úgy alakult „a posta kapcsolata az emberekkel", hogy az emberek elmennek az úgynevezett támpontra, aztán ha még nem jött meg a postás a levéllel, várnak. Amikor a Fogyasztók Tanácsában a baranyaiak ezt szóvá tették, a posta képviselője megmagyarázta, hogy ez így jó, a lakosság kérte, mert találkozni akar a postással. Valami ilyesmi lehetett az akkori pályázat célja is: az emberi kapcsolatok javítása. Részletkérdés, hogy a címzett ezt úgy képzeli (nemcsak falun, a városban is), hogy a postás jön hozzá és nem neki kell mennie. De még ez utóbbi is okozhat bonyodalmat: valaki vidéken hagyta személyi igazolványát, expressz ajánlva küldték utána. Érte ment, de a postahivatalban a személyijét kérték. Anélkül nem adják ki a személyi igazolványát. Csak hosszú kálvária után kapta meg.

Természetesen a Posta a pályázat óta tett egyet-mást a kapcsolatok javítására. Megszervezte a gyorsposta-szolgálatot. Aki többet fizet, annak küldeményét majdnem olyan gyorsan juttatják el, mint valaha a normál díjért. Száz forintról kétszázra emelte a kártérítést, ha az ajánlott levél elveszett és az is elveszettnek minősül, amit 15 napon belül nem kézbesítettek. Azaz a Posta két hét késést még megengedhetőnek tart, a két százas csak 15 nap után jár. Nemrégen pedig a Posta újabb pályázatot írt ki, ezúttal új postaládákra. Ezek között úgynevezett „múltidéző postaládák" is vannak. Reménykedjünk: hátha az egyik ilyen láda rejti magában azt a szellemet, amitől a Magyar Posta valaha a gyorsaság és a pontosság mintaképe volt.

Földi Iván

Szimatolni jó

Hogyan vélekednek a külföldiek Budapestről? Tetszik nekik. De isten ments, hogy ez a tetszésnyilvánítást kiprovokáljuk belőlük – így ír az író az irodalmi lapba a minap –, várjuk meg, amíg őszintén, maguktól kezdenek áradozni. Mint például a Rómából érkezett vendége, aki végigtekintve a Dunaparton elragadtatva mondta:

„Gyönyörű szép ez a város. Kár, hogy olyan büdös."

Khm. Eme vélemény olvastán a pesti patrióta krákogni kezd, mint akinek cigányútra ment a féldeci. Ha kolerikus természetű lenne, gorombán megjegyezné a vendégnek, hogy Velence káprázatos, kár, hogy a halpiacok és a macskafalkák valahogy nem a Dior parfüm illatát árasztják. Vagy: Róma megejtően varázslatos metropolis, de aki beleszimatol a milliónyi autó pöfögtette benzinfelhőbe, az nyomban kóvályogni kezd, mint gólyafiú a leomló kéményen.

Node félre a hozzánk nem illő revansszellemmel, próbáljuk meg teljes tárgyilagossággal megközelíteni a lényeget. Mondjuk, jogi oldalról. Sem az alkotmány, sem kormányhatározat, sem miniszteri utasítás nem tiltja, hogy bárki is szapuló megjegyzést tegyen a Magyar Népköztársaság fővárosának a levegőjére. Hazánk törvényei senkit sem köteleznek arra, hogy Budapesten járva a szemét és a fülét nyissa ki, ne pedig az orrát.

Egyébként is, valamikor, a szemináriumok hírneves korszakában az előadók hivatkoztak egy bizonyos személyiség – kiléte maradjon inkognitóban – bölcs mondására, miszerint ha egy kritikában csak öt százaléknyi igazság van, akkor azt a kritikát maradéktalanul el kell fogadni. Namármost, a római vendéget nyilván valami fatális tévedés folytán az erdős-lombos budai hegyek helyett az újpesti bőrgyárak és a nagytétényi sertéshizlalda környékére vitték, ínycsiklandó illatokat árasztó éttermeink helyett pedig megszagoltatták vele a főváros harmadosztályú söntéseinek illemhelyeit.

Most már mindegy, történt, ami történt, az öt százalék bőven stimmel, fájó szívvel, de el kell viselni a kritikát. Halvány reménysugár, hogy az itáliai vendég tulajdonképpen csak becézgetni kívánta fővárosunkat és a Duna-partról nyíló panorámára pillantva igazából azt mondta: „Te kis büdös." Talán ezt értette félre vendéglátója.

Kicsit azért bánatos az ember gyereke. Mégha úgy szólt volna az Örök Város szülötte a mi kis metropolisunkról, hogy „Szép, de kár, hogy a Duna kekiszínű." Vagy: „Gyönyörű, kár, hogy több a csőtörés, mint a cső." Esetleg: „Ragyogó város, ám ha leszáll az éj, zseblámpával kell világítani a mellékutcákban." Annyi mindent bírálhatott volna, de épp ezt, és épp így...

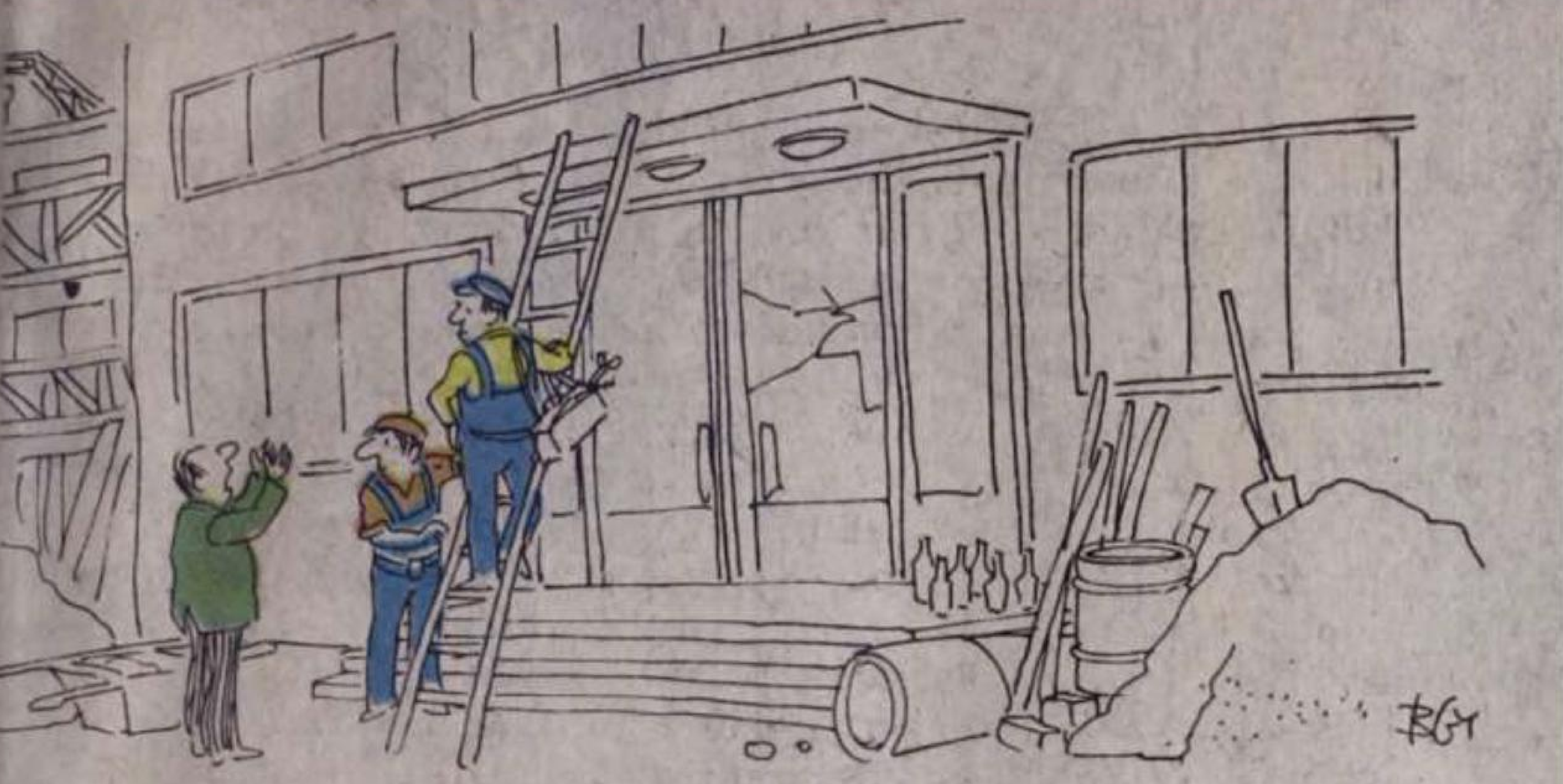
Hogyan is replikázott a híres színműben a nagyra nőtt szaglószervéről nevezetes hős? „Mondhatta volna szebben, kis lovag..."

Fekete Gábor

GÉPESÍTETT ÜGYINTÉZÉS



[B]RENNER [GY]ÖRGY: Más most...



– Könyörgöm, ne adják át határidő előtt, csinálják meg inkább rendesen . . .!

ŐRSI GYŰLÉS ELŐTT



– Meglátod, az úttörőkongresszus után játékosabb lesz a mozgalom . . .!

VILMA NÉNI



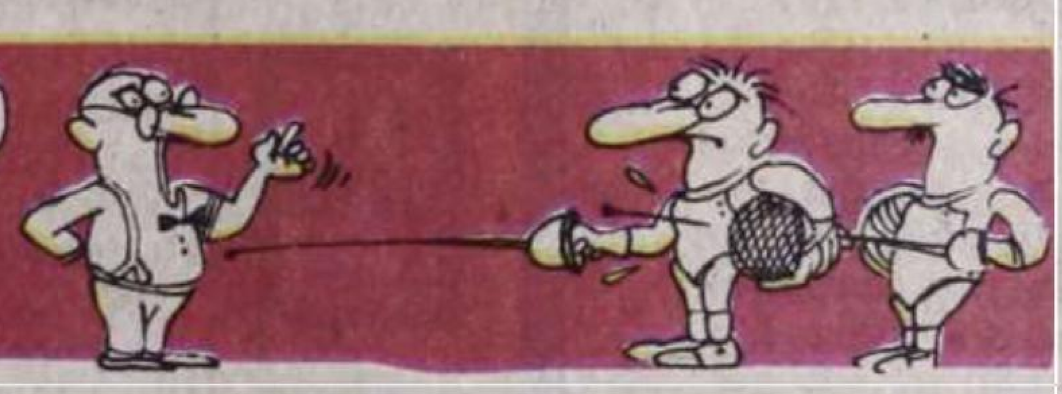
– Ha Nyugaton akkora munkanélküliség, miért nem jönnek hozzánk kintről vendégmunkások?

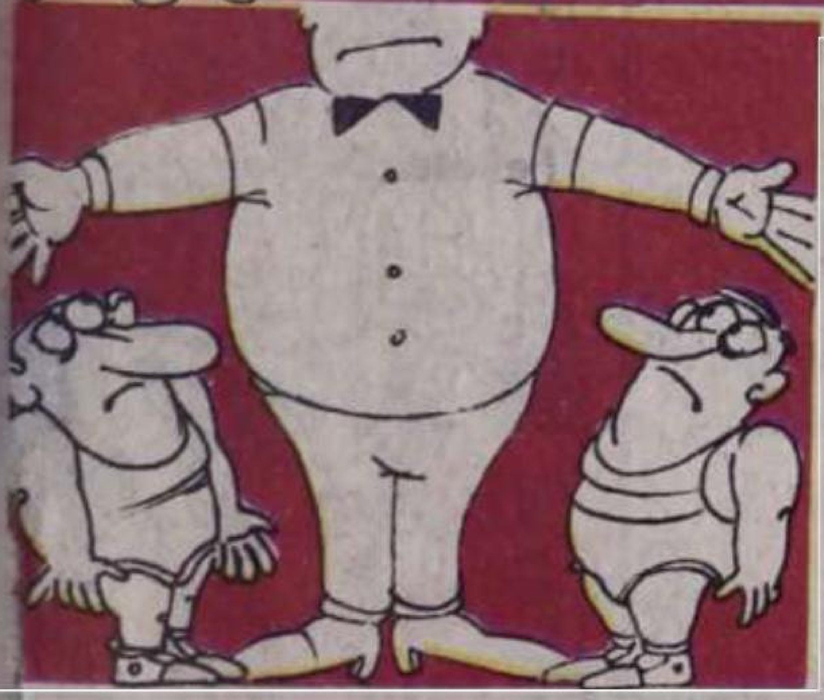
TELT HÁZAK



– Verekszenek a jegyekért, mindenki szeretné látni, amikor valakire rázuhan a díszlet . . .

Ki A JOBB?





Ki a jobb? A magyarok!

Meg a lengyelek.

De a legjobbak a bírók.

A birkózó világbajnokságon a 82 [k]ósok között először két ezüstérmet osztottak ki, mert a bíró úgy [látta], mindkét versenyző passzív. [Kés]őbb váltott a kép, mindketten [bronz]érmet kaptak. Igaz, egyikük [sem] lett világbajnok, de ahogyan [mo]ndani szokták: az arany is szépen csillog!

Persze, nem mind arany, ami fénylik. A legaranyosabbak természetesen a bírók. Lassan odajutunk, hogy a versenyzők teljesen fölöslegessé válnak, csak zavarják a bírák zavartalan és szakszerű működését.

Ha belegondolunk, ez így is van rendjén. A sportoló az esetek többségében nem ért semmihez, ő csak versenyezni tud. Mondjuk neki van a világon a legnagyobb jobbegyenese, a legkeményebb fonákja, vagy éppen ő tudja a legtöbb gólt rúgni.

Hovatovább azonban ez már senkit sem érdekel. Többekben felvetődött a gondolat, hogy a sportolók nélkül milyen nagyszerű versenyeket lehetne rendezni. Itt van például a balatonborzadályi Széthúzás és a sárrettentői Melléfogás labdarúgó-mérkőzés: huszonkét életerős fiatalember, akiket a sport elvon a termelőmunkától, a családi élet melegétől, de még a televíziótól is, mert a sok edzés miatt estére már ahhoz is fáradtak, hogy bekapcsolják a készüléket.

Pedig sokkal egyszerűbben is meg lehetne oldani. Létre kellene hozni egy 134 tagú testületet, amelyik hivatott eldönteni, hogy a Széthúzás, vagy a Melléfogás a jobb csapat. A vita természetesen 90 percig tartana, közben tíz perc szünet, hogy a résztvevők kimehessenek szotyolát venni.

A másfél óra elteltével a főbíró kihirdeti az eredményt, mely reális és főként objektív, hiszen a labda gömbölyű, a pályán bármi megtörténhet, még olyan is, amivel a bírák esetleg nem értenek egyet.

Vagy itt van például a Pálpusztai Géza—Kamember Béla nehézsúlyú ökölvívó mérkőzés. A vak is látja, hogy Pálpusztai Géza annyiszor üti meg ellenfelét, ahányszor csak nem szégyelli. A bírók azonban szerencsére nem vakok, így döntésük objektív. Kamember Bélát hozzák ki győztesnek, mert 1: őt látták jobbnak, 2: szóltak nekik, hogy ennek így kell lenni, 3: csak!

Ez utóbbi egyébként kikezdhetetlen érv. Ráadásul már a kardvívásban is terjed a demokratizmus. A pást csupán egy lassan fölöslegessé váló, avítt díszlet; az igazi csata a terített asztalok mellett dől el.

Nincs messze az idő, amikor már egyáltalán nem is kell sportversenyeket rendezni. Az újságok megírják, hogy mikor, kik és milyen sportágban mérkőznek, valamint közlik azt is, hogy melyik lapszámban találják majd meg az olvasók a végeredményt.

A mérkőzések eredményét egyébként egy szakértőkből, valamint társadalmi aktívákból álló testület döntené el. Szakértő természetesen csak az lehet, aki hitelt érdemlően és nagyszülőkig bizonyítani tudja, hogy soha, semmi köze nem volt az adott sportághoz. Ezzel biztosítani lehetne az objektivitást.

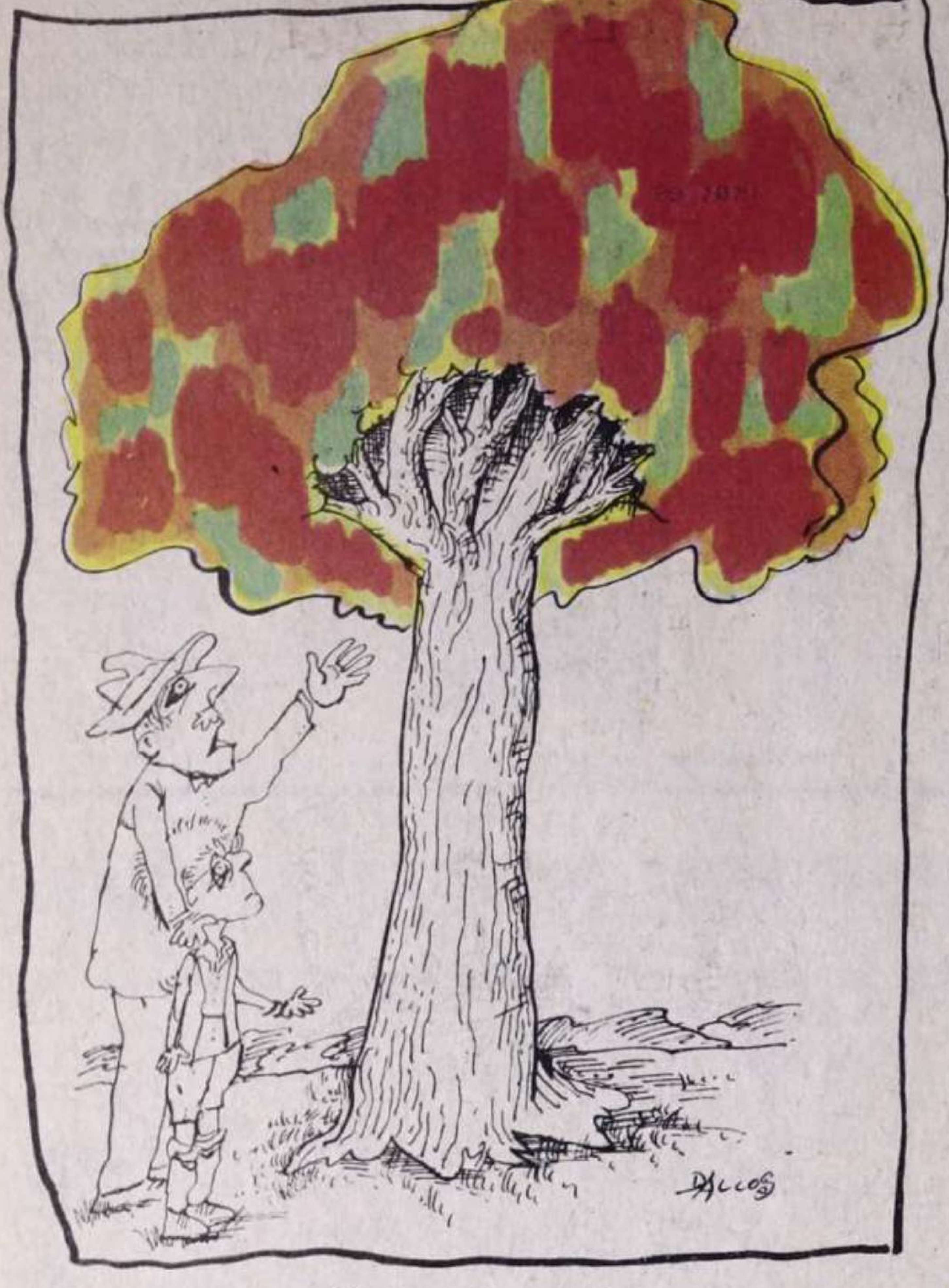
Később, mivel a fejlődés nem áll meg, a mérkőzéseket számítógépre lehetne vinni. Így 20—30 évvel előre meg lehetne tudni, hogy két, még csak ezután megszületendő versenyző közül ki lesz a győztes!

A módszert más területeken is lehet alkalmazni. Mondjuk, hiánycikk az automata nokedliegyengető. A vásárlók már-már azt hiszik, azért nem lehet kapni, mert nincs, de ekkor előáll egy szakértő, aki főállásban még illetékes is, s megmagyarázza: a látszat csal, van automata nokedliegyengető, csak nem lehet kapni.

Legújabban a jogi egyetemi felvételiknél születtek furcsa eredmények. Huncut, aki rosszra gondol, nem a mellbedobás döntött, hanem a tiszta tudás. Azt kellet tudniuk a jelölteknek, hogy kinek kell odaadni a pénzt és mennyit.

Joggal várható, hogy az ily módon felvett joghallgatók tanulmányaik befejezése után, arra a kérdésre, hogy ki a jobb, egy emberként így felelnek: A magyarok!

Föld S. Péter



– És látod, ilyen a giccs!

MÉLTÁNYLANDÓ



– Mi rossz van abban, hogy nem maradok bent géemkázni, hanem hazahozom a munkát?



A kismama ébredezik szülés után. Egy pillanatra a kezébe adják gyermekét, és a nővérke jelenti:

— A boldog apa odakint áll egy csokor virággal. Beengedhetem?

— Isten ments! — kiált fel a kismama. — Minden percben megérkezhet a férjem!

SZILÁNKOK

MAI IDŐK

— Leküldtem a kisfiamat a játszótérre hintázni, de azt mondta, őt nem érdekli az ilyesmi, inkább nősülni akar.

JÓSNŐ

A jósnő így panaszkodik:

— Elhagyott a férjem. De ki gondolta volna?

SZEMTELENSÉG

— Szabad ez a szék?

— Parancsoljon!

— És elvihetem a hölgyet is, aki ön mellett ül?

LAKHELY

— Látogasson meg egyszer.

— Hol lakik?

— Nyugati pályaudvari váróterem.

ÓHAJ

— Kilencven éve rossz alvó vagyok. Még egy pár évig szeretnék rosszul aludni.

HELYEZKEDÉS

— Decemberben odaállok a Palatinus strand bejárata elé, hogy nyitáskor első legyek.

TÖKÉLETES UTÁNZAT

— Ez a műanyag pontosan olyan, mint az eredeti. Annak minden rossz tulajdonságával.

ÖNBIZALOM

— Nálam mindig van háromszázötvenezer forint. Még egy kávét sem iszom, de a pénz önbizalmat ad.

TISZTELET

Miért tisztelem Bélát? Azért, mert a visszataszító, torz külső mögött gonosz lélek lakozik. S én szeretem, ha az emberek nem vesznek fel álarcot.

ESZPRESSZÓBAN

— A szokásosat kérem. Igaz, hogy ma vagyok önöknél először.

ANYAI SZÍV

— Kisfiam, már kinőtted az öltönyöd. Majd jó lesz apunak.

HIÚSÁG

— Önként jelentkeztem a rendőrségen, hogy bebizonyítsam: szebb vagyok, mint a fantomképen.

NYUGDÍJAS KLUB

— Kegyed, megboldogult feleségemre emlékeztet.

— Ugyan, ne bókoljon.

— Szegény nagyon csúnya asszony volt...

SZÍNÉSZNŐI GONDOK

— Nem tudom, milyen ruhát vegyek fel szinkronizáláshoz.

Galambos Szilveszter

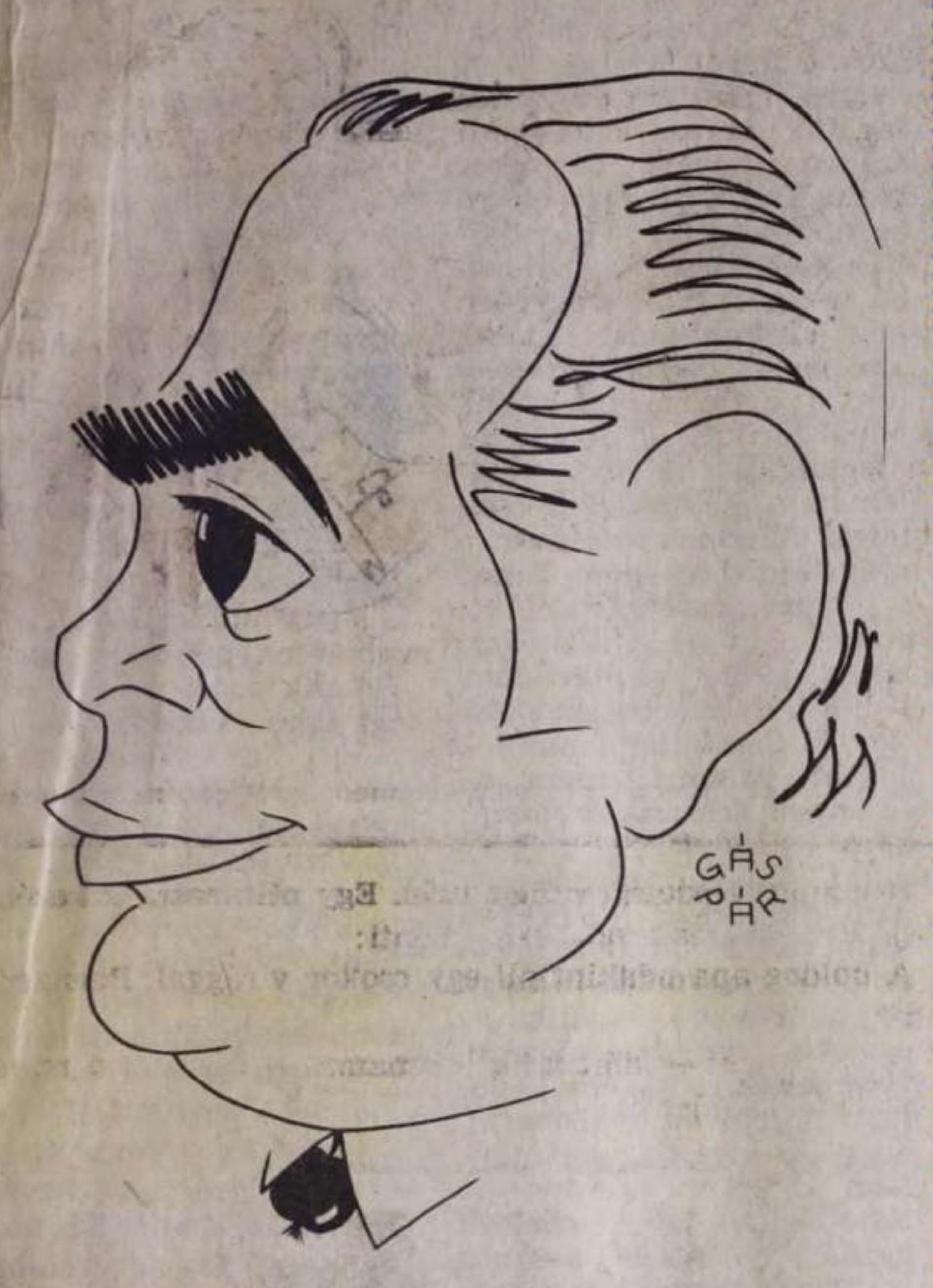
FÜLÖP GYÖRGY:

NOVEMBER Köszöntsük egymást gyerekek

10 HÉTFŐ Réka	A sokadik boltban Réka azt kiálja: heuréka! ... És elrohan tele hittel, a megszerzett hiánycikkel.
11 KEDD Márton	Ügyes gyerek ez a Márton, sohasincs ő ellenpárton. Bölcs szélkakas, szépes forog, ráadásul nem nyikorog.
12 SZERDA Jónás	Albérletben szegény Jónás. A borsos bér nehéz gyónás. Kívánom, lakj jobban, szebben, mint a Jónás ama cetben.
13 CSÜTÖRTÖK Szilvia	Illik e rím Szilviára, mint szilva a szilvafára. A frissen ért szilva hamvas... Letörölték? Szilvi, halgass!...
14 PÉNTEK Alíz	Törökverő ősöd, Alíz fortyogna, mint a forróvíz tudom, korholna dörögve, hogy Ibusszal jársz – törökbe.
15 SZOMBAT Adalbert, Lipót	Adalbert és társa, Lipót, beszerzett egy csomag hypót s letisztítva, ami pajzán... dolgozik az életrajzán.
16 VASÁRNAP Ödön	Az életed legyen Ödön édes, mint a mézesbödön! ne kísértsen káros nézet, hogy nyalhasd az életmézet.



REFLEKTORFÉNYBEN



DEMJÁN SÁNDOR

a Magyar Hitel Bank elnöke.
Nála bevált a recept: Kezdje a Skálánál...

ABLATIVUS ABSOLUTUS

Ezen a mézszínű, hangaillatú őszi délutánon, ki tudja mily folyamatok következtében, régvolt tanáraim emléke ködlött fel bennem. 2043-ban érettségiztem. A közoktatás számítógépesítése rég befejeződött. A nagy próbatétel napján természetesen illő hökkenettel léptem a gépterembe, de aztán simábban ment mint vártam volna. A lyukkártyákat sikerült sorra a megfelelő helyen kidöfnöm s a tesztkérdések zöménél is kellő időben kezdtem vibrálni.

A latint egy köpcös kis komputer tanította. Fátumnak becéztük, mert 2043-ban még fiatal volt a világ, örökké a hülyeségen járt az eszünk. Ez a komputer fekete-szürke csíkos nadrágot viselt és hozzá a könyöktájon enyhén fényesedő szalonkabátot. Tudós komputer volt, kínai verseket fordított s a kötetet aztán az óráin próbálta ránksózni, ha jól emlékszem minden jelentősebb anyagi eredmény nélkül. Lám, ennyi év elteltével még az egyik kínai vers kezdősorai is harangozni kezdenek bennem, mert a fölösleges dolgokra mindig emlékszik az ember.

„Zöld tükrén
a lótusztónak
Réveteg ring
a csónak...”

Persze, hogy alulról fölfele kellett-e olvasni, vagy éppen fordítva, arról már sejtelmem sincsen. Azt viszont határozottan állíthatom, hogy egy alkalommal a komputer egyik kérdésére válaszolva spontán így kiáltottam:

— Ablativus absolutus.

E tettemre ma már semmiféle magyarázatot nem találok. Tény azonban, hogy a komputer kék fényeket kezdett villogtatni s a homlokára a következő szöveget tűzte:

— Jól van.

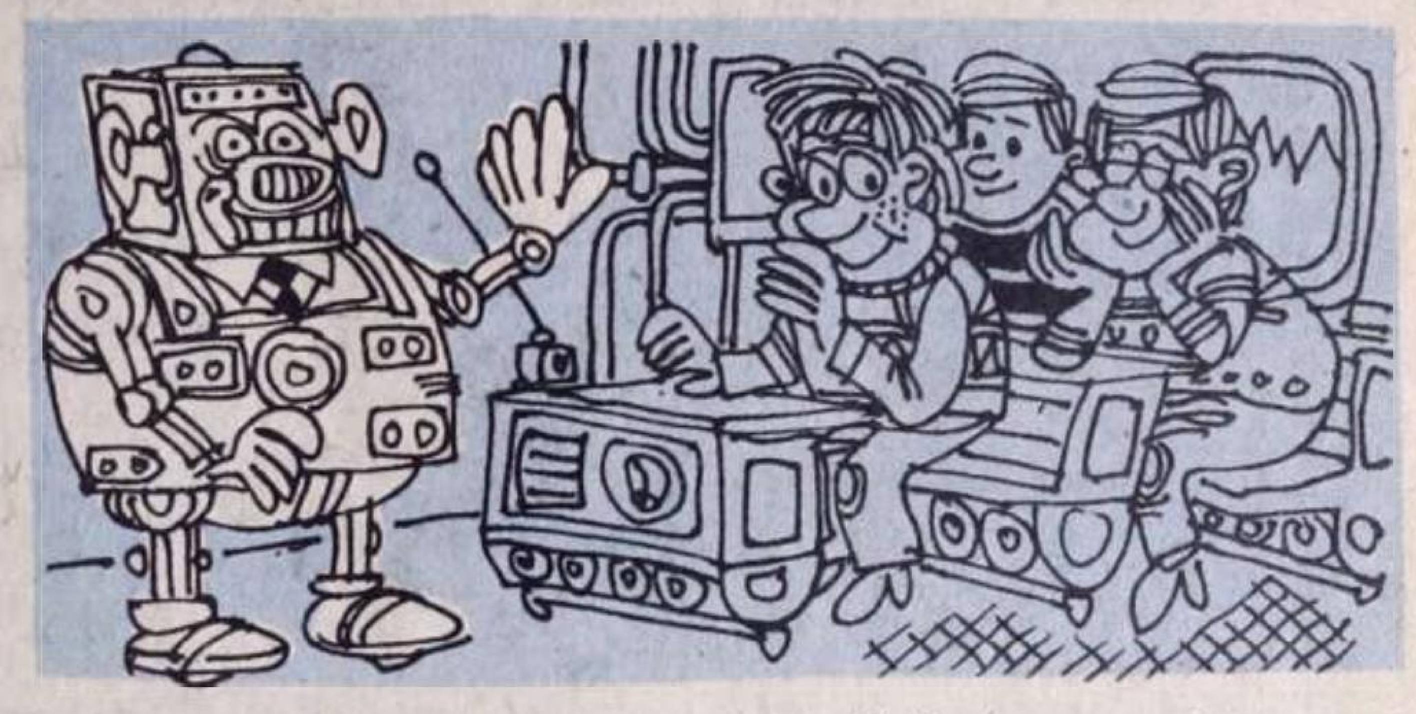
A fizikát és a földrajzot egy másik robot tanította. Ma is előttem van, hogy egy alkalommal valami kurbli segítségével üvegkorongot kezdett forgatni holmi fura seprők között. A forgatás következtében csakhamar hatalmas fényű szikrák ugrándoztak egy fémgömbről a másikra, száraz és kemény pattogások kíséretében. Kétségkívül csoda történt, amelyet számomra egyszerűen lehetetlenség megfejteni.

E robot minden igyekezete arra irányult, hogy kivívja csodálatunkat. Hatalmas távolságokról, eszméletlen súlyokról számolt be, de mi, a magunk svihák módján, az istennek sem voltunk hajlandók ámulatba esni.

— A legközelebbi állócsillag távolsága hatezerbillió fényév — mondta a robot és úgy nézett ránk, mintha ő tolta volna odébb, amiben speciel lehetett is valami.

— Csak? — ordítottuk kórusban a sztereotíp választ, de a robot szelíd volt és erre sem vágta ki a biztosítékot.

Az angol nyelvet egy speciális számítógép próbálta vastag óbudai koponyánkba kalapálni. Ennek a számítógépnek szinte csak felfelé volt kiterjedése. Irdatlanul magas volt és módfelett vékony. Amikor szokása szerint feltelepedett valamelyik üres pad tetejére — egy collstok volt sötétkék zakóban. És úgy mesélt egy másik komputerről — valami William Shakespeare márkajelűről —, hogy a magunk csibészi mivoltában is felemelkedtünk az olajos padlóról, kis rózsaszín felhőkön kezdtünk nyargalászni. Aztán a poézis kellős közepén egyszercsak hátrafordult és ráförmedt a mögötte kábuldozó kölyökre:



— Mondd csak, nem irkálsz te közben disznó versikéket a hátamra? Még nem, mi? De most adtam egy jó tippet!

Aztán minden további nélkül megint jött Shakespeare s a rózsaszín felhők. Ez a számítógép a tízperces szünetekben néha átgördült az Arany Bárányról elnevezett szervizbe és egy deci zöldszilvánival aktivizálta a chip-jeit.

Úgy hallom, hogy az új tanügyi reform csökkenteni óhajtja a számítógépek szerepét a közoktatásban, újra embereket óhajt a katedrára ültetni.

Könnyen meghibásodó, gépies lényeket.

Hogy ebből mi lesz...?!

Peterdi Pál



A feleség panaszkodik a férjének:

— Egyáltalán nincs mit felvennem!

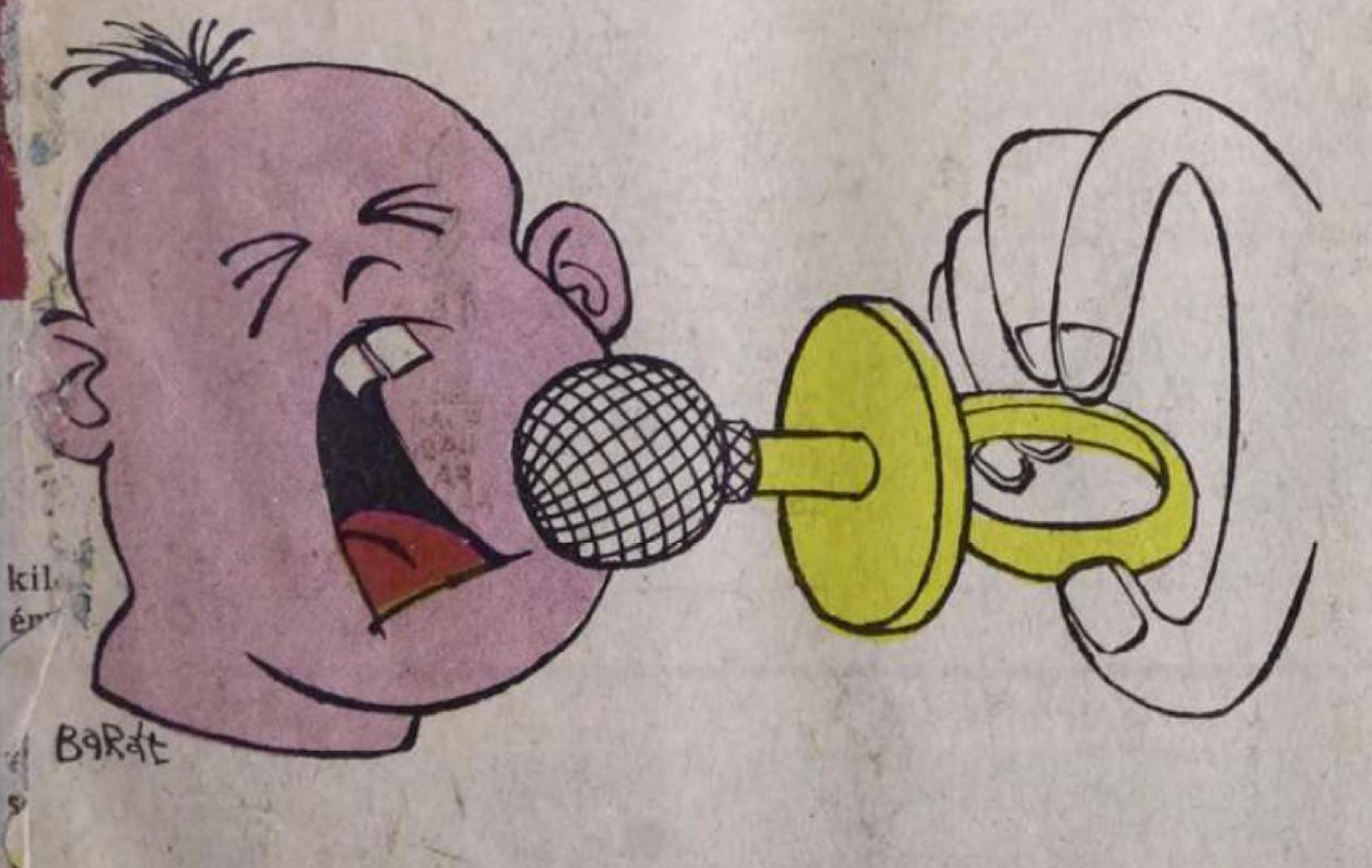
— Akkor hallgatásba burkolózhatsz.

Kovácsék disznótorosra várnak vendégeket. Egy falubeli lány segít a gazdasszonynak, aki — mielőtt bemenne a konyhából — még a lelkére köti:

— Ha a fejet szolgálja fel, egy almát dugjon a szájába és petrezselymet a fülébe!

— Jóságos ég! — sóhajt a lány. — Hogy fogok kinézni?

IFJÚSÁGI MŰSORPOLITIKA



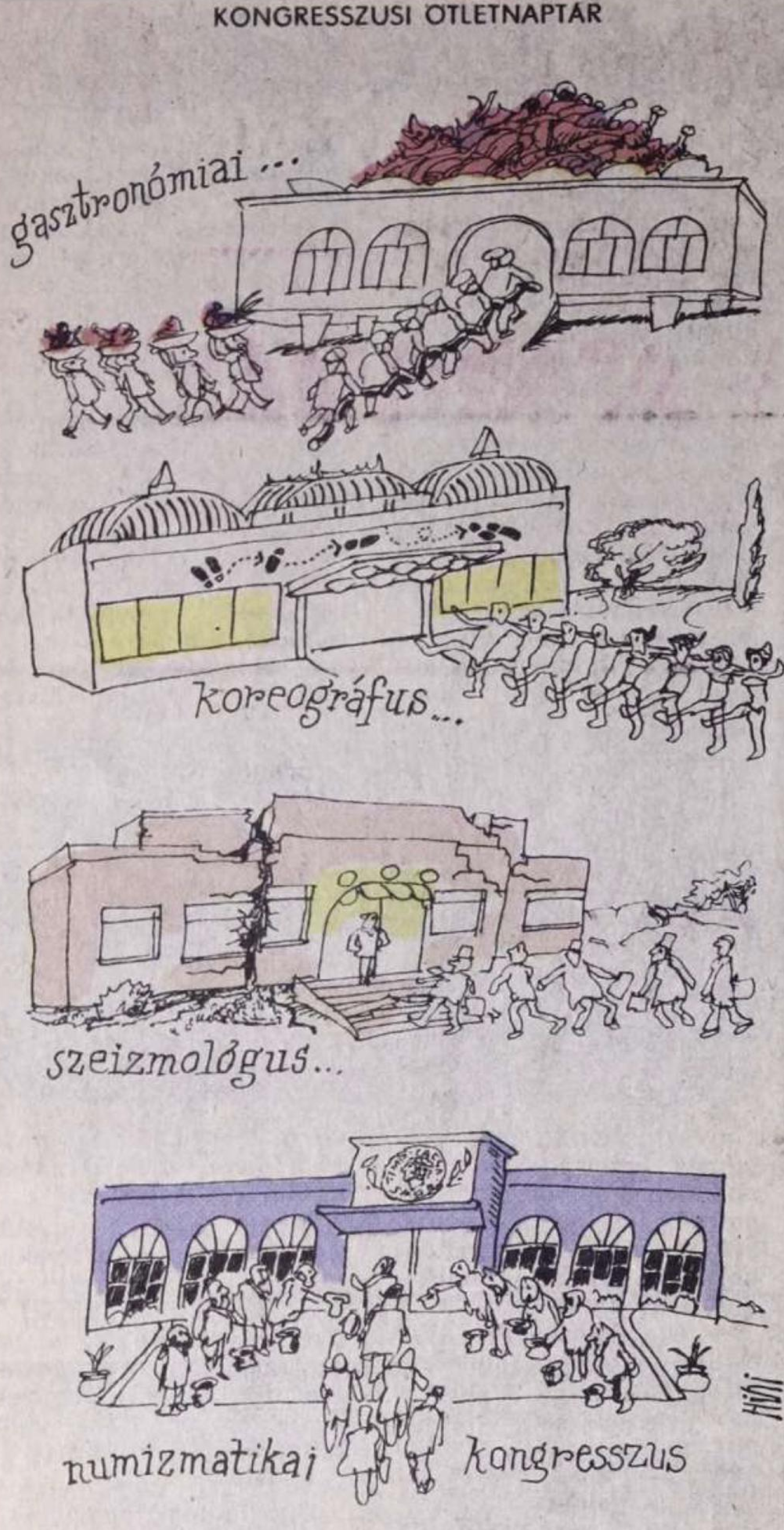
BOSSZÚ



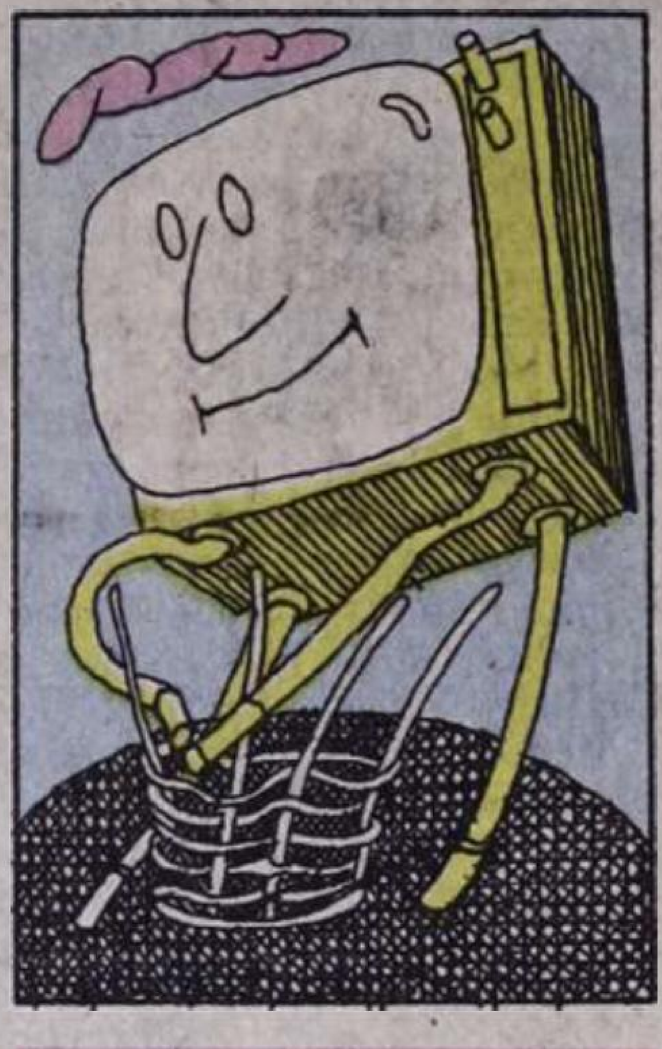
– Nem vette észre, aláírattam vele egy ellenzéki nyilatkozatot!

Tatabányai népi megfigyelés

HA ROBBANNAK A RADIÁTOROK, KEMÉNY TÉL VÁRHATÓ



HA ÁTJÖNNEK SZABÓÉK...



„Tévézni emberi dolog.” (Kovács János)

Ne szeresd el a te szomszédod rabszolgáját, mert magadnak is gyötrelem, aztán tévésorozat is támadhat belőle, ami tizenöt héten túl gyógyuló lelki sérelmeket szerezhet a nézőnek... Pláne ne szeresd el a te szomszédod feleségét, mert robbanó csomagot küld a szülinapodra, s végső soron ennek is a szerencsétlen néző látja kárát, mert hiába jön ő rá a 15. percben, hogy ki a tettes, várnia kell ötnegyed órát, amíg a nyomozók is rájönnek. Bár szerintem ők is tudták már jóval korábban, mégsem mondhatták, másfél óra volt a kialkudott műsoridő, addig ki kellett tartaniuk... A tévé általam sokat dicsért, elszánt törekvése a tudatos műsorszerkesztésre, most is megmutatkozott a maga pompázatosságában. Egy héten át kaptunk leckét szomszédságtanból... És nemcsak annyi volt ám a lecke és a tanulság, szerkesztő úr, amennyit a Rabszolgasorsból és a Tetthelyből idéztem. Sorolom tovább: szeresd a te szomszédodat, mert bármikor segítségedre lehet életed apróbb-nagyobb gondjainak megoldásában, például ha levágott libád begyében kék karbunkulust találsz, ami ugye gyakran megeshet, ő tudja megmondani, hova fordulj a becsületes megtalálót illető jutalomért. Feltéve, persze, hogy Sherlock Holmes a szomszédod és nem Szabó a Belső-Józsefvárosból... Aztán volt az a Szomszédolás című, vetélkedőnek titulált, gyermeteg jópofáskodás. Gondoltam, tanulok belőle valamit, mert ha átjönnek hozzánk szomszédom Szabóék, mindig gond, mivel szórakoztassam őket. Na, a tévében sem voltak ötletgazdagok, amikor kiagyalták, hogyan szórakozzanak együtt az osztrák szomszédolókkal. Nézegettek régi fényképeket, próbálván felismerni, hogy ki-kicsoda, ez ugye nem új, ezt mi is csináljuk Szabóékkal. Egy osztrák gazda portáján hasznos házkörüli teendőket végeztek. Ezt, sajnos, nem honosíthatom meg, boglyázandó szénám, fűrészelendő fám, kosárnak fonandó fűzfavesszőm nincsen. Mi is volt még? Ja, szaladgálni kellett Grácban, illetve Pécsett, feltalálni különféle műemlékeket. Na, ez nem rossz tipp, ha megint szomszédolnak Szabóék nálunk, szétszalasztom őket, Szabót mondjuk olcsó autógumiért küldöm, a feleségét fokhagymáért, hitvesemet banánért, vagy valami másért, ami az egész városban nincs...

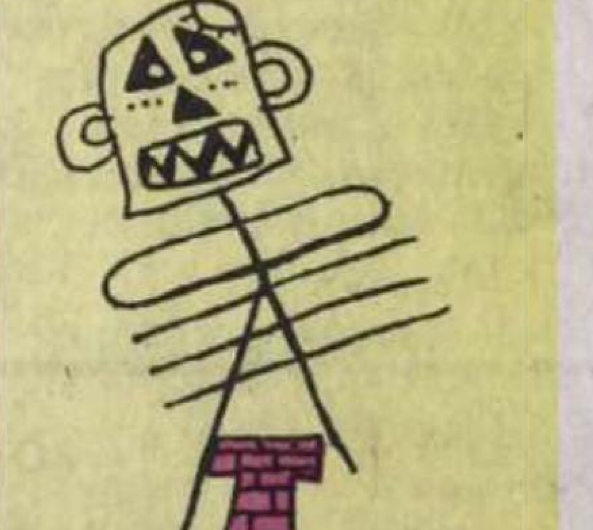
— Kohn új üzletkötőt alkalmaz és gondosan, részletesen kioktatja: Holnap lemegy Miskolcra, a korai vonattal. A szállodában lefoglal egy szobát, megeszik egy erőlevest, utána felkeresi üzletfelünket. Megkérdezi, hogy van megelégedve a legutóbbi szállítással, megmutatja a legújabb kollekciónkat, felveszi a megrendelést, megköti a szerződést és táviratban tájékoztat engem. Kohn másnap déltől várja a táviratot, de csak késő este érkezik meg: „Az egész városban nincs erőleves. Mit tegyek?”

— Mondja, most miért mesélte épp ezt a viccet? Hacsak azért nem, mert ez is olyan osztrák—magyar, még a monarchiából való... A szomszédság sokparancsolatából még egyet megtanultunk a héten: szeresd el a te szomszédod legújabb szeretőjét, hogy könnyebb legyen neki visszatérni a régihez. Ennél több tanulsága a Hermelinnek nem is igen volt, számomra legalábbis. Szűk kis csoport szerette Szomoryt éltében is, kevesek kedvtelése volt őt nézni, hallgatni. Ha tévéseinknek az az úri passziója, hogy megpróbálják életre támasztani, tennék máskor, nem épp pénteki főidőben. Cukrozott tojáshab nem vacsora egymagában, summázta konyhafogantatású véleményét hitvesem. Az én summázatom se sokkal különb, a produkcióra gondolva a Hermelin hősének a szavai jutnak eszembe: „Ó, leányom, hát mit felejtsek el én magán?”

— Szomoryt nem lehet ennyivel elintézni. Rajta azért van mit felejteni. Meg kellene próbálni...

Radványi Barna

Szomorúan tudatjuk, hogy a

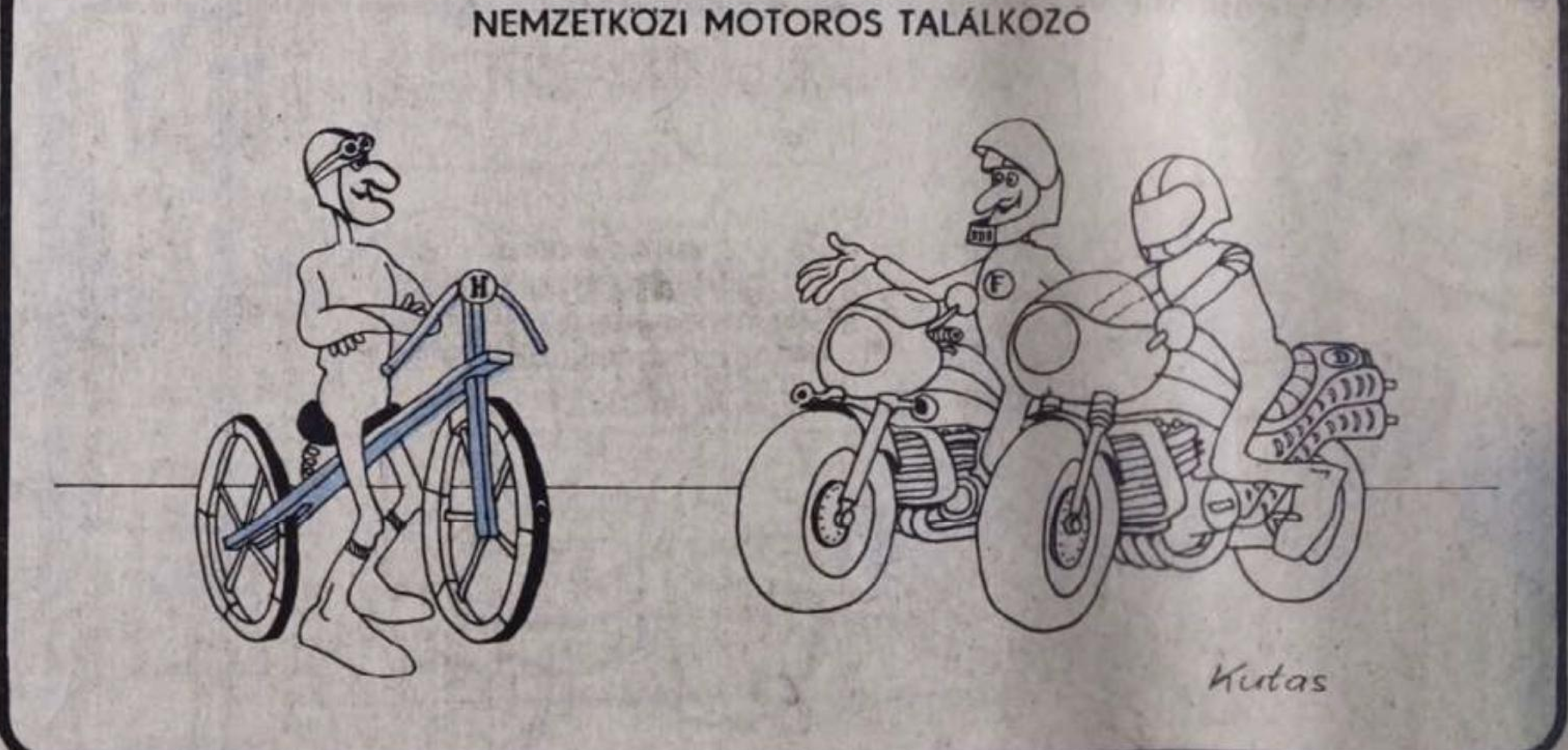


Bádog Antennát

ezúttal kivételesen nem adjuk ki. Az elmúlt hónapban ugyanis nemcsak kiugróan jó, de kiugróan rossz műsort sem találtak olvasóink és a lap munkatársai. Más szóval: ha érmes produkció volt is, bajnoki címre érdemes nem akadt.

A leggyatrább tévéprodukciót megillető Bádog Antennát havonként egyszer osztjuk ki. Minden hó végén összegezzük az olvasók szavazatait, összevetjük munkatársaink javaslataival, s úgy hozzuk meg a döntést, amelyet általában a következő hónap második szerdáján hirdetünk ki.

Kérjük a kedves olvasót, amint felbőszítette egy csapnivaló tévéműsor, rögvest ragadjon tollat, írja fel egy levelezőlapra a műsor címét és a sugárzás időpontját, s haladéktalanul küldje el nekünk. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.



Minifoci tornát rendezünk

BIZTOS SIKER, A MI FOCINK MÁR RÉG MINI!

Általános árcsökkenés!

LONDONBAN OLCSÓBB LETT AZ OLAJ — PESTEN A KARFIOL

MOZGÁS, MOZGÁS!

Tény: a hárommillió koldus országából a hárommillió kövér országa lettünk. Igen aktuális tehát, hogy a Csütörtöki Igazmondó című lap vitát kezdeményezett a mozgásszegény életmódról, a sportolási lehetőségekről.

Íme, néhány hozzászóló levele.

„Azt ne mondják már, hogy a sportolás jót tesz! Nagyon is káros. Itt van például az én uram. Ő fut. Naponta kétszer is leszalad a trafikba cigarettáért, mégis köhög, mint a rossebb. Tíz éve naponta csak egyszer szalad le, akkor még nem krákogott ennyire. Húsz esztendeje még a gyereket szalasztotta, akkor meg egyáltalán nem köhögött. Csak a gyerek. Akár grafikonon is lehetne ábrázolni, hogy a szaladgálás mennyire rombolja az egészséget."

Lótásné Futó Emma

„Számomra a sportban az a legszebb, hogy győzni lehet. Én már nyolcadikos koromban akkorát ugrottam, hogy az a mai napig országos csúcs volna, csak sajnos nem lehetett hitelesíteni, mert felemás tornacipő volt rajtam. Birkózásban csak úgy mernek kiállni ellenem, ha előzőleg a kezemet hátra kötözik, meg az egyik lábamat lebetonozzák. Lovaglásban eddig még minden versenyt megnyertem, ha másként nem ment, hát hátamra kaptam a lovat, és úgy futottam elsőként a célba. Gyűrűn olyan sebesen csinálom a haskelepet, hogy mindenki propellernek néz.

Éljen a sport! Győzzön a jobbik! Hajrá magyarok!

A nevemet nem írom ki, mert még valaki azt hihetné, hogy hencegni akarok."

X. Y.

„Most mit jönnek itt ezzel az őrültséggel, ezzel a rendszeres sportolással? Mintha anélkül nem lehetne élni! Nézzék, én már betöltöttem a 40. életévemet, és bátran mondhatom, azt se tudom mi a különbség a szertorna és a tornaszer között. Soha még két lépést nem futottam. Még csak egy hirtelen mozdulatom sem volt sose, amit esetleg sportnak lehetne tekinteni. Na tessék, és mégis itt vagyok!"

Süke Tódor,
Főkórház, elfekvő részleg

„Jó, hogy végre szóba jött ez a mozgási ügy. Ugyanis a feleségem szerint én nem vagyok normális. Arról van szó, hogy megfogadtam: az egészségem érdekében lefekvés előtt kétszer körbefutom Újpalotát. Az igaz, hogy csak meglehetősen lassan kocogok, s általában hajnali fél ötre érek haza, amikor a nejem már készülődik a munkába. Mégis, reggel-este a szidást kapom, csak azért, mert igyekszem jó kondícióban lenni. Melyiktől váljak meg?"

Hajmeresztő Benő, Újpalota

„Leszögezem: a sport a legjobb dolog a világon. Sport nélkül el sem tudnám képzelni az életemet. Ha hiszik, ha nem, én képes vagyok órákig elnézni bármilyen mérkőzést, ha van a kezem ügyében kellő mennyiségű fasírt meg sör. Hogy némely emberek micsoda ügyesen tudnak ugrabugrálni! Fantasztikus. Mi, száz kilón felüliek, őszintén csodáljuk őket."

Csudapofa Béla, Tótágas

„Sokan panaszkodnak, hogy nincs elég hely és idő a testedzéshez. Mesebeszéd. Ezúton hívok minden mozogni vágyót a pirkadati buszelérő futóversenyre. Indulás reggelente 6,20-tól a Boráros térről."

Sporttársi üdvözlettel:
Módos József

MAFORIZMÁK

Ha néhanapján magunkba szállunk, kapaszkodjunk meg jó erősen.

Utolsók is lehetnek az utolsókból.

Elvált gyerek szülőjének sem jó lenni.

Nemcsak a betegség, az egészség is káros a pénztárcára.

Az önmegvalósítás nem feltétlenül mások megsemmisítése.

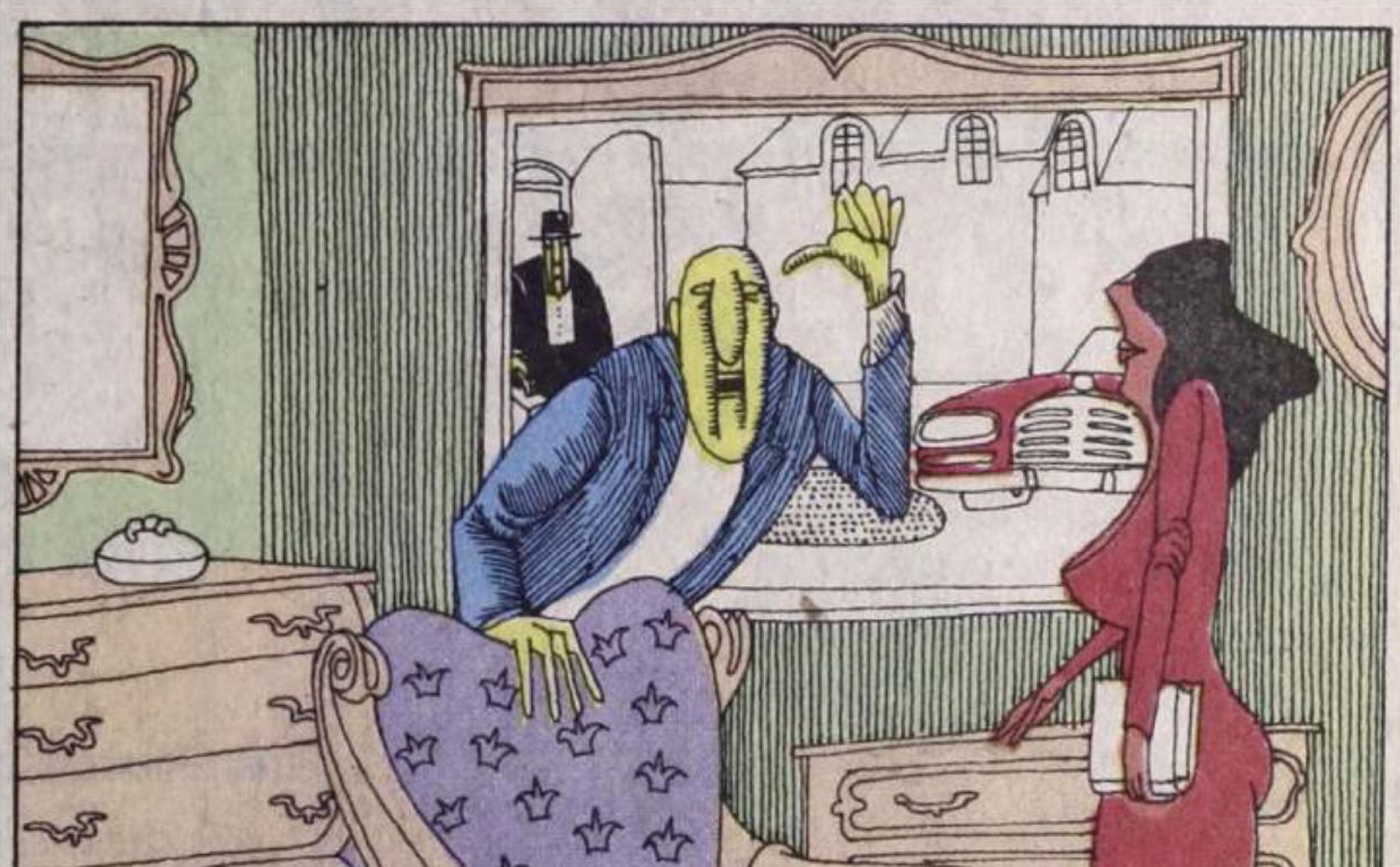
A közlekedési kultúra fokmérője: látni-e az utakon élő kerékpárost.

A munkamorálról leginkább munkaidőben szoktunk elmélkedni.

Sok bank még nem sok pénz.

A világ színvonala nem éri el a világszínvonalat.

(münz)



– Jön az adóellenőr. Hová tettem a koldusbotomat?

NEM ÓLOMMENTES



A POKOLBAN IS



– Nincs pénzünk felújítani!

LUDAS FÓRUM

Schirilla György kérdezi:

MI A HOSSZÚ ÉLET TITKA?

Hegedűs István:



– Nyílt titok: eltartási szerződést kell kötni.



– Nem nézni árcédulákat.

Földi Iván:

Az, hogy váljunk még életünkben halhatatlanná.

Galambos Szilveszter:

Víz alatt soha nem gyújtok rá.

Árkus József:

Egy jó házasság. De azt nem árulom el, hogy mi a jó házasság titka.

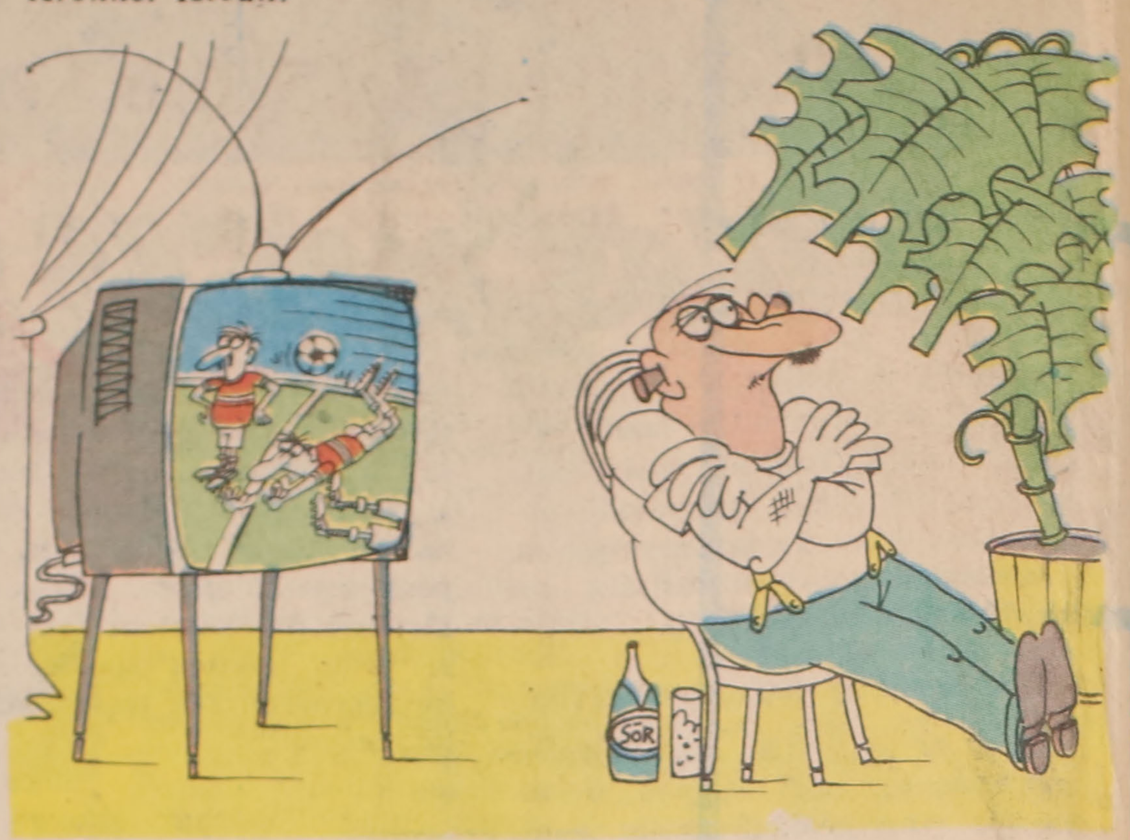
Fekete Gábor:

Ezt szerencsére az ellenségeim sem tudják.

Föld S. Péter:

Honnan tudjam? Még soha nem éltem sokáig.

Krenner István:



– Nem nézem a válogatott meccseit.

Várnai György:



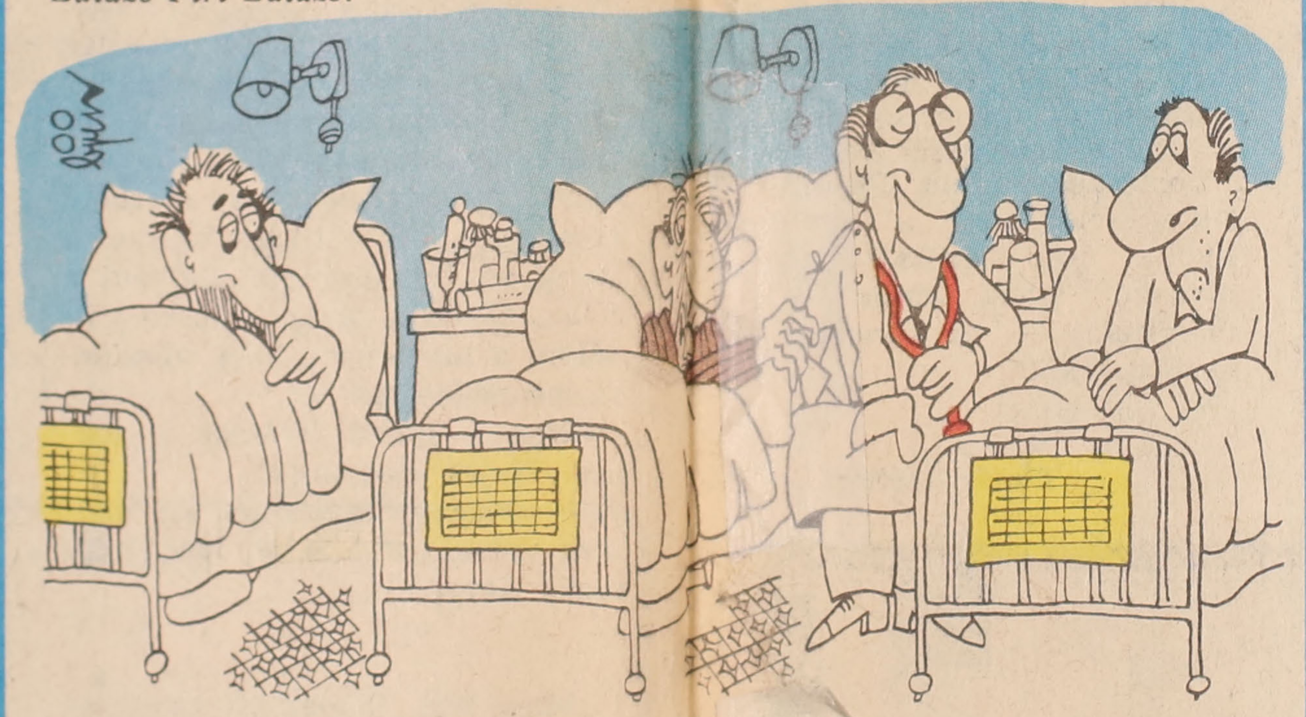
– Kerülni minden izgalmat.

Tót Gyula:



– Legyünk mértéktartóak. Mindig csak annyit igyunk, amennyi belénk fér.

Balázs-Piri Balázs:



– Még százéves korban is teljen hálapénzre.

Barát József:



– Én csak kis idők tanúja voltam.

Peterdi Pál:

Kocogj rendszeresen. Ha száz év alatt százezer kilométert le tudsz futni, már megérte.

Münz András:

Nyugdíjazás előtt kölcsönt kell felvenni az OTP-től, harminc évre. A többi már a takarékpénztár gondja...

Vezda János:

Vadászaton mindig a puska megfelelő végén kell állni.

Fülöp György:



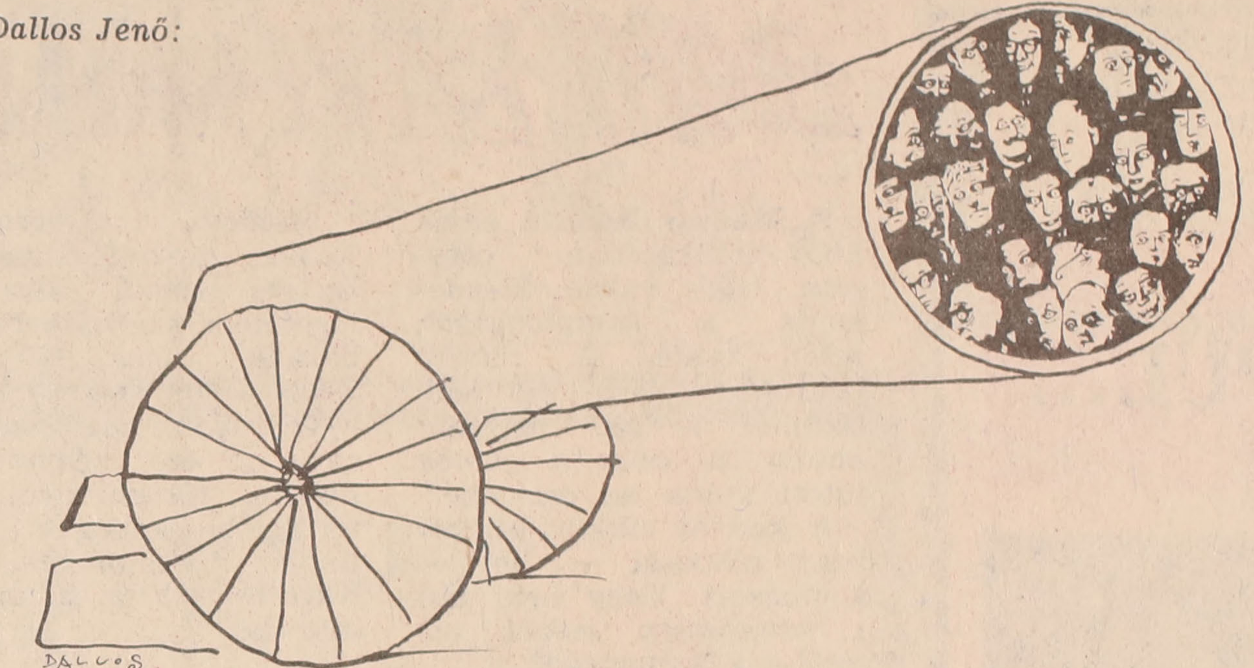
– Több mozgás, kevesebb rakéta.

Dunai Imre:



– A rövidét már ismerjük.

Dallos Jenő:



– A biztonságérzet.

Radványi Barna:

Szibériai vörösfenyőnek kell születni. Nemcsak a színe miatt, hanem mert ezek négyezer évig is elélnek.

Trunkó Barnabás:

Ha dinamit van a kocsidban, ne hajts teljes sebességgel a falnak. Ha nincs, akkor sem.

Brenner György:

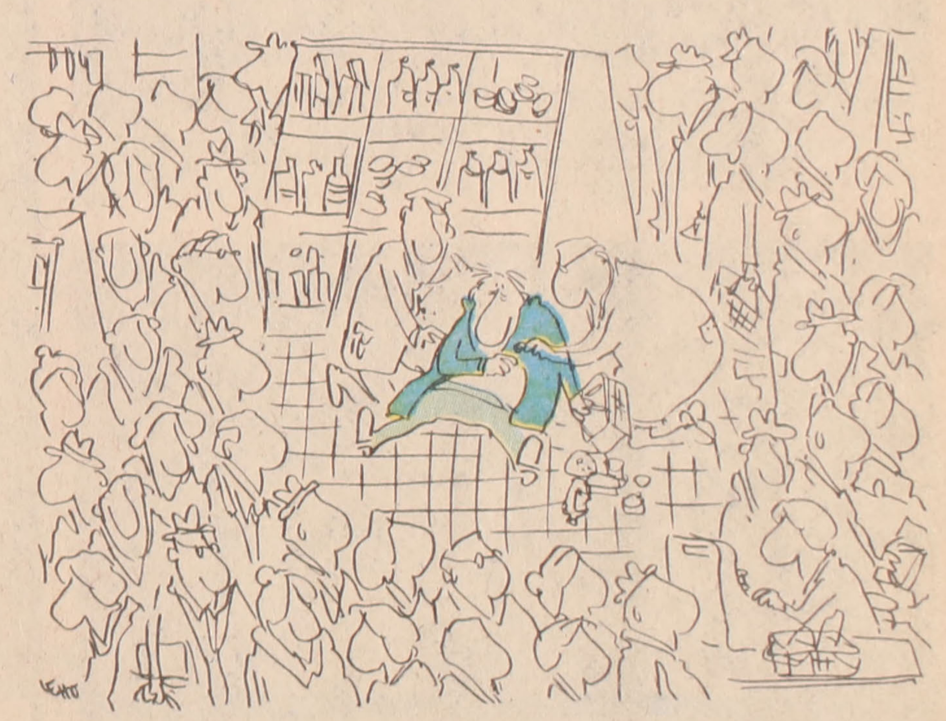


– Ha nem telik se italra, se cigarettára, sose halunk meg...!

Szilágyi György:

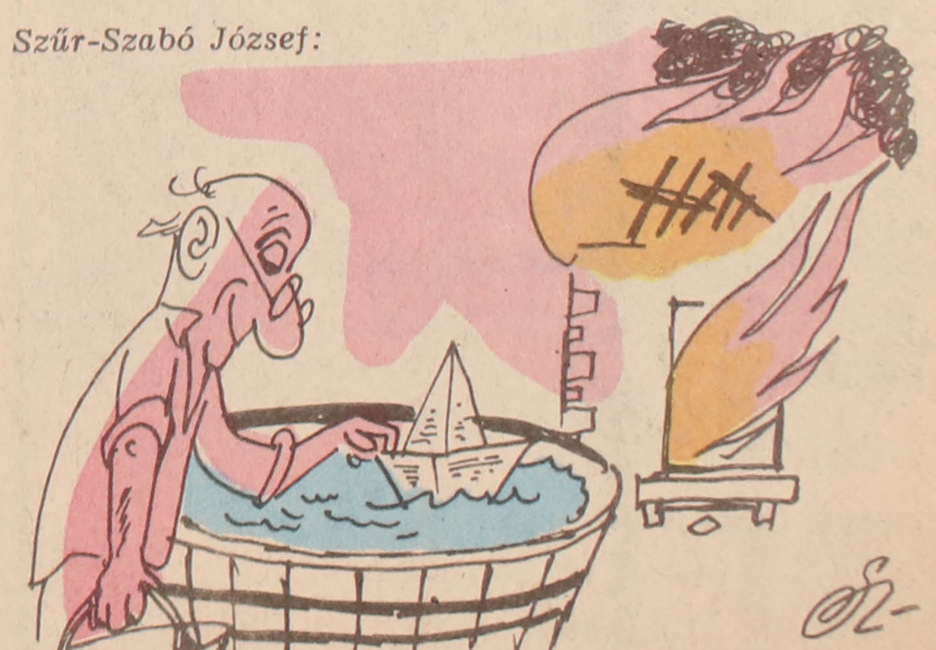
Sokat mozogj, ne élj bután,
gyalog járjál mindenhová;
italboltba, eszpresszóba,
trafikba és a nők után...

Lehoczki István:



– Azt én már sose fogom megtudni.

Szűr-Szabó József:



– Sose idegeskedjünk.

HIRKÖZLÉSI BERUHÁZÁS



– Addig is, míg nem javul a helyzet, minden igénylő kap egy hollót...

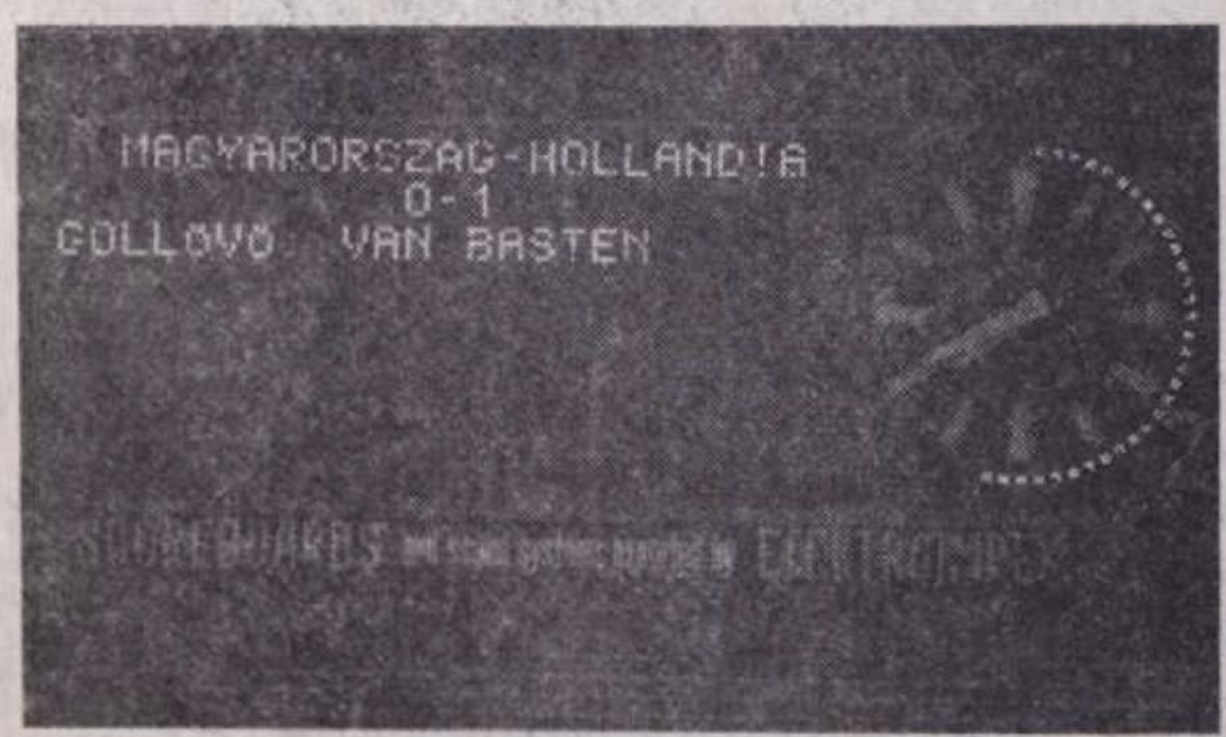


– Hidd el, a nejemtől nehezebb pénz kapni, mint egy benzinkutat kirabolni.

FOTÓSAROK

A SZÓ ELREPÜL...







(Weber Lajos felvétele)

BAKI BAKI HÁTÁN

A Magyar Nemzet egyik könyvkritikájában olvasom, hogy valaki kiérdemelte a *sampionságot*, mint zsoké. A cikkíró hozzáfűzi: „Nos, ezt nem tudtam, e szó hallatán amúgy is csak a *gomba* jutott volna az eszembe." A kedves cikkíró itt bizony alaposat — hm — gombázott. Vagy neki tán a *sampinyon* szóról jut eszébe a *bajnokság?*

*

Dobai Péter *A birodalom ezredese* című regényéből: *„a szamurájok*, akik Mukden és Port Arthur ostrománál elestek..."

Hiába, no, a szamurájok igazán belevaló harcosok voltak. Még föloszlásuk (1868) után 37 évvel is képesek voltak elesni hazájukért az orosz—japán háborúban, vagyis 1905-ben!

Moldova Györgynek, kedves írókollégámnak a Rakéta című újságban megjelent szatírája szerint hazánk *„cirka 120 ezer négyzetkilométeres"*.

Tekintve, hogy hazánk cirka *93 ezer* négyzetkilométeres, föltételezem, hogy területébe kollégám tévedésből Burgenlandot és a Kärntnerstrassét is beleszámította.

*

„Body *bylldyng"* — olvasható egy mai magyar könyvben (Simon V. László: *Alfonzó*). Ugyanebben a műben Ostia mint *Osztija*, Montreux mint *Montrøau*, Vittorio Gassmann mint *Vittoria*, a Piazza San Marco mint San *Marko*, Sorrento mint *Sorento* szerepel. Csinos továbbá Verdi, mint „a nagy *hallhatatlan"* (habár őt aztán igazán eleget halljuk).

Olvashatunk még valami *pastasuta* nevű ételről is. Ám ez sem sutább a többinél. Épp csak a gyomrom nem veszi be.

*

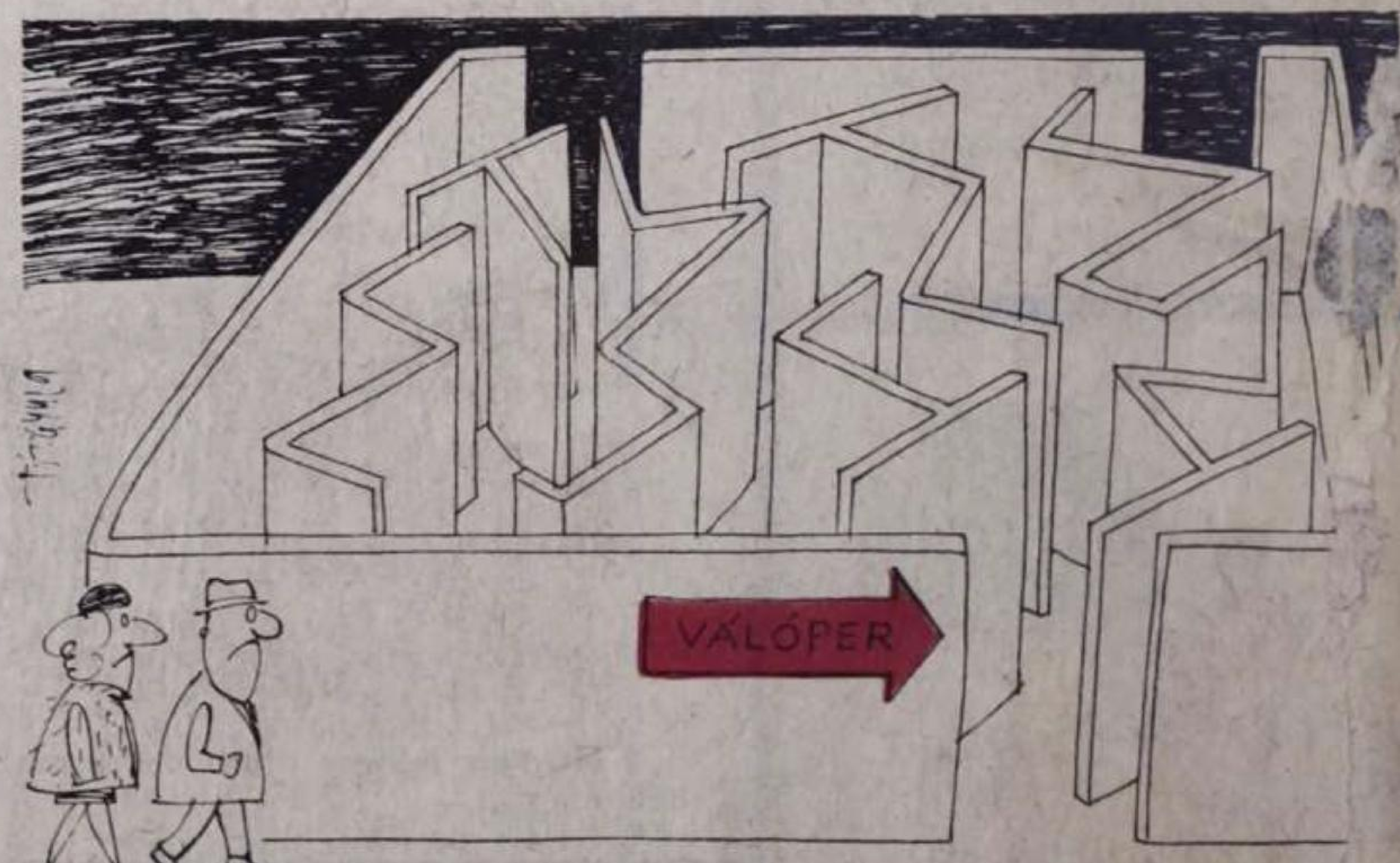
„Spanyolosan: oh, la-la!" — mondja a rádióriporter. Franciás könnyedséggel. Összetévesztette az „oh, la-la"-t az *olé*-val, a franciát a spanyollal.

Szó, ami szó, a francia „oh, la-la" („hűha", „ejha") kifejezés nem francia eredetű. De nem is spanyol. Hanem *kelta*. Egy ősi kelta siratóének szava volt az *ullala* („ó, jaj-jaj"), mielőtt Frankhonban elterjedt és jelentést változtatott volna. Ez persze nem okvetlenül kell a riporternek tudnia. De azt már kéne, hogy a „spanyolos oh, la-la", az olyasmi lehet, mint — mondjuk — az *angolos marhapörkölt.*

Ó, jaj-jaj...

Timár György

CSALADJOGI TORVENY



Az októberi (10. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének helyes megfejtése:

Esztergályos Cecília, Feleki Kamill, Tahi Tóth László, Rátonyi Róbert, Psota Irén.

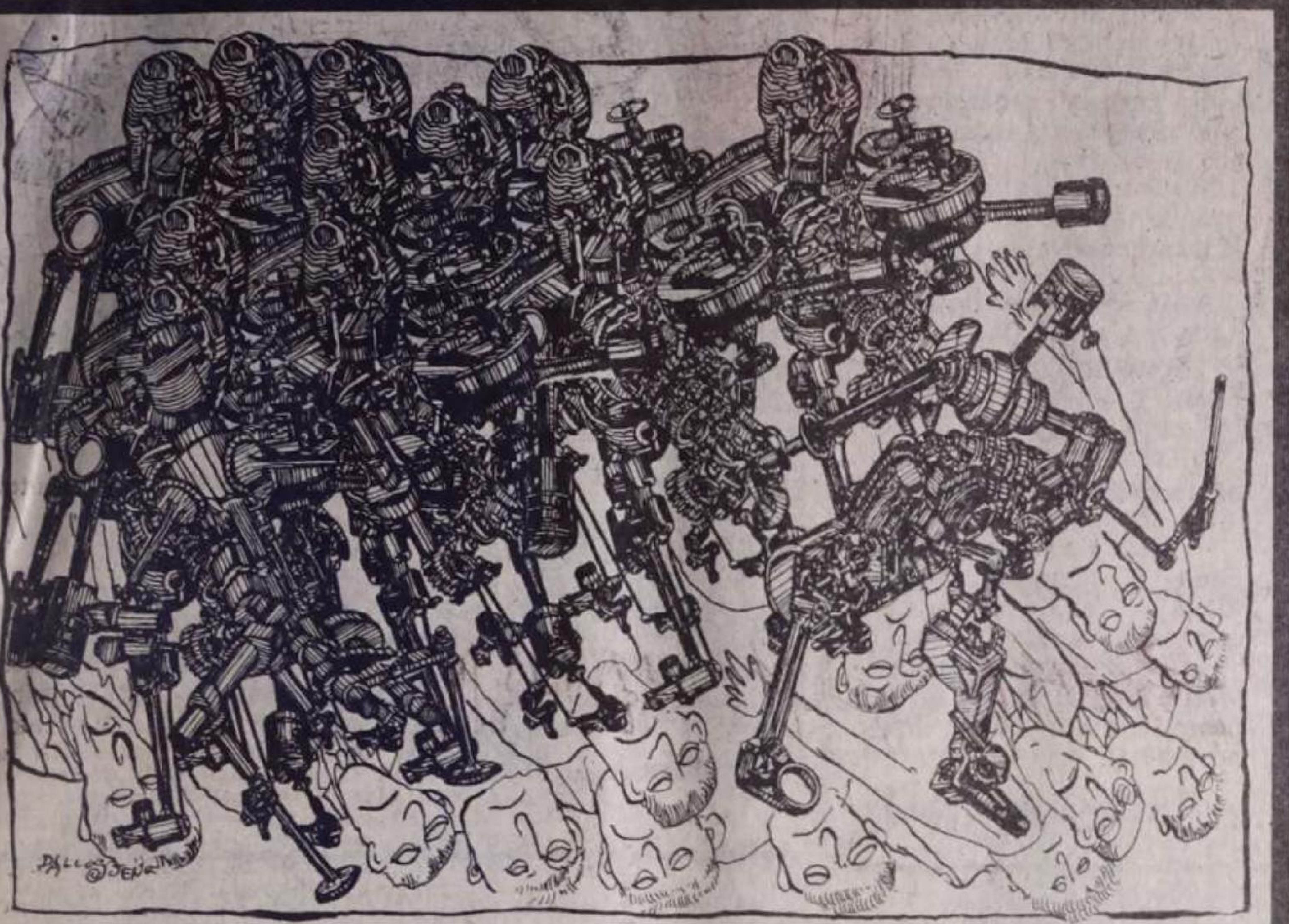
A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

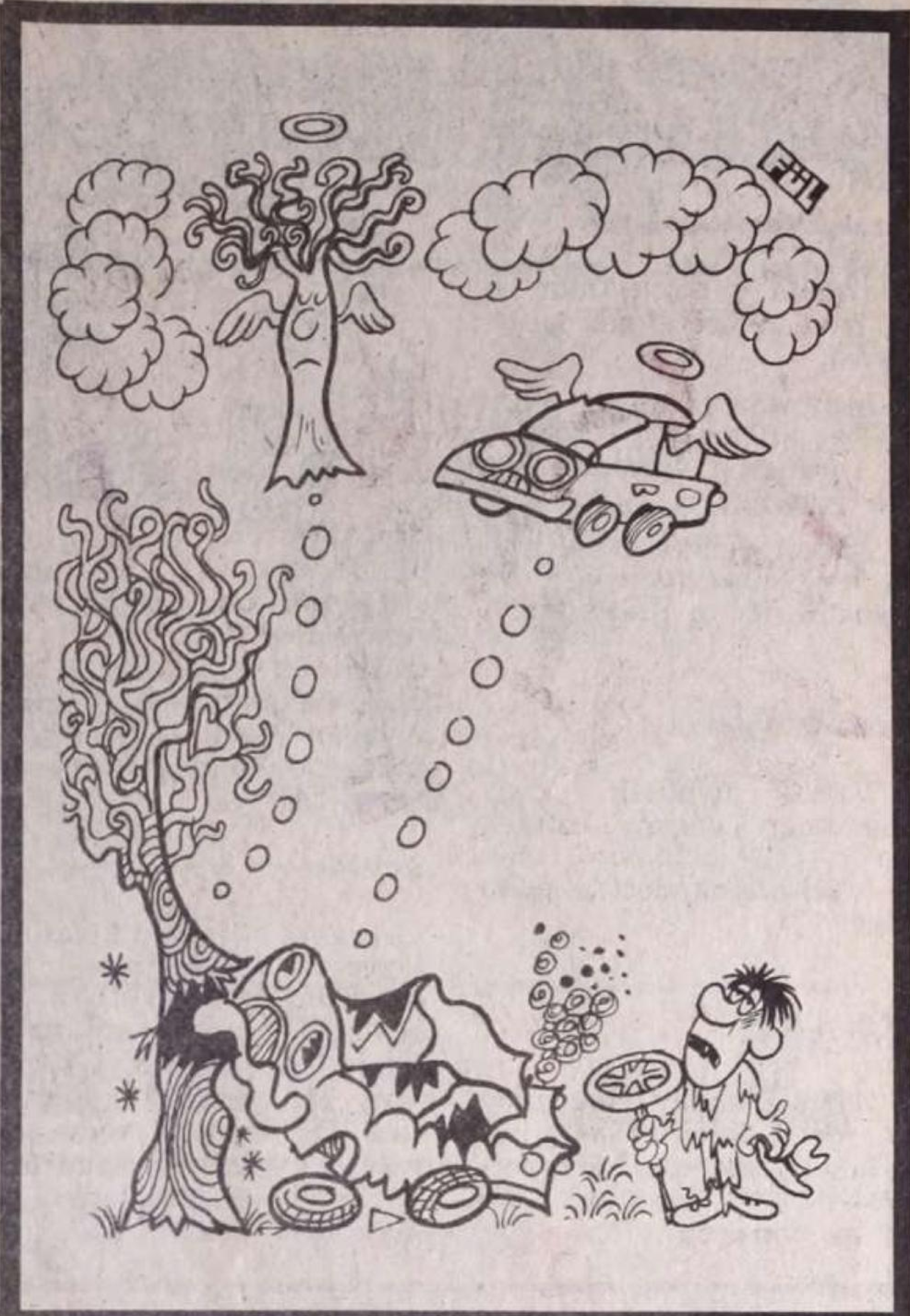
Somodi Margit, Dunaharaszti, Duna utca 20., 2330,
Gubovics Menyhértné, Budapest, Kottenbiller utca 29/b., 1077,
Tóth György, Hajdúvid, Veres P. u. 16. 4086.

A nyereményeket postán küldjük el.

TÚLÉLŐ

DALLOS, FÜLÖP, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, BRENNER, LEHOCZKI













Szedett-vedett

Szabadfordítások

Omnia vincit Amor = a kávé a szerelmet is legyőzi.

Sic transit gloria mundi = Miss Gloria Mundi, a tranzit várótermében tartózkodik.

Napoli vedere e poi mori = Nápolyban egy jót vedelni, aztán meghalni...

Igazságtalanság

Miért mondják, hogy szemtelen vagyok, hiszen én is csak a piacról élek — méltatlankodott a piaci légy.

Téli tervek

Bárcsak nagy hó lenne az idén! Jelentkezném hóeltakarítónak és a szerzett pénzen elmennék síelni az Alpokba!



Honvágy

Milyen nagyszerű, hogy nincsenek távolságok! — sóhajt fel a magyar a párizsi repülőtéren. — Ha meggondolom, hogy estére már otthon nézhetem a betűreklámot!

Fejlődés

Apám hadikölcsönt jegyzett. Elvesztette. Én békekölcsönt jegyeztem. A névértéket visszakaptam. A fiam Skála kötvényt jegyzett, 11 százalék kamatot kap. Ha ez így megy tovább az unokám maga fog kötvényt kibocsátani és milliomos lesz.

Férfisóhaj

Mikor érjük meg, hogy az orvosi, a jogászi, a pedagógusi pálya után a háziasszonyi pálya is elnőiesedik?!

Kilátások

Nézem a Panoráma műsorát. Háború Irak és Irán között. Éhínség Afrikában. Terror Franciaországban. Szép ez a panoráma!

Kommüniké

A XXIII. Kerületi Tanács ma a XXIII. kerületbe látogatott, ahol megtekintette a XXIII. kerületet.

Meglepetés

— Ezt én nem értem. Ezen a pénzesutalványon maga a feladó és a címzett is.

— Igen, ezt én így csinálom. Tudja, milyen öröm, amikor pénzt hoz a postás?...

Novobáczky Sándor

WALAKI



GYORSJAVÍTÁS



HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az orvos kijelenti erősen molett betegének:

— A táblázatom szerint önnek ilyen súllyal 4 méter és 30 centiméter magasnak kellene lennie.

SZICÍLIAI POSTÁN



– A levélbombák kézbesítéséért veszélyességi pótlék járna!

JÁTSZVA NYERHET 5 MILLIÓT!

A LUDAS MATYI ÉS A SPORTFOGADÁSI ÉS LOTTÓ-IGAZGATÓSÁG KÖZÖS REJTVÉNYPÁLYÁZATA
3. forduló



Rejtvénypályázatunk harmadik fordulójához érkeztünk. A feladatot és a pályázati feltételeket olvasóink már jól ismerik, ezért ezzel most nem untatjuk önöket.

Azok számára, akik esetleg nem emlékeznek pontosan a nyereményekre, ismételten közöljük, hogy a helyes megfejtést beküldők között összesen 33 díjat sorsolunk ki. Egy első díjat: 1000 totószelvényt, két második díjat: 500—500 totószelvényt, valamint harminc harmadik díjat: 100—100 totószelvényt.

Jelszavunk változatlan: Játszva nyerhet 5 milliót!

A 3. forduló kérdései:

9. Ki lőtte a mexikói labdarúgó világbajnokságon a magyar csapat két gólját? 1: Esterházy és Détári; X: Mindkettőt Détári; 2: Kardos és Esterházy

10. Melyik elsőosztályú labdarúgó csapatban futballozott korábban Verebes József, az MTK-VM jelenlegi edzője? 1: Rába ETO; X: MTK; 2: FTC

11. Kit becéztek a szurkolók Titinek? 1: Bene Ferencet; X: Tichy Lajost; 2: Göröcs Jánost

12. Mit jelent a kollektív totószelvény? 1: Azt, hogy csak több ember képes kitölteni; X: Azt, hogy csakis szocialista brigádok vagy vállalati gazdasági munkaközösségek tagjai tölthetik ki; 2: Azt, hogy a fogadó egyetlen szelvényen játszhatja meg a kívánt tipp variációit.

9	
10	
11	
12	

TRIBÜN

Hana Mandlikova, a csehszlovákok teniszfenoménje mondta:

— Minden sikeres férfi mögött áll egy nő, aki segíti. És minden sikeres nő mögött áll három férfi, aki igyekszik akadályozni.

•

John Arche McMilan, skót lelkész fura módon kombinálta két hobbiját. Három óra hosszat vizisízett fel s alá az Eriskay szorosban, miközben dudáján szakadatlanul az „Oh Susanna" című dalt játszotta. A parton álmélkodó tömeg szilaj tapssal jutalmazta a produkciót s a tetejébe vagy 800 font is összejött jótékony célra.

Nincsenek kedvesebb őrültek a szent őrülteknél...

Bill Deacon, az 1908-as olimpia egyik kiváló futója nemrég töltötte be kilencvennyolcadik esztendejét. Születésnapján megkérdezték tőle, milyen volt a gyerekkora? A válasz:

— Mostanáig elég jó.

•

Az ifjú profi a veterán sztártól kér tanácsot.

— Szeretném az elnököt jókedvre deríteni, hogy aztán rögtön fizetésemelést kérhessek tőle.

— Hát tudod, az elnököt csak egy módon derítheted jókedvre.

— Hogyan?

— Ha nem kérsz tőle fizetésemelést.

•

A játékos művelt ember és az edzésen állandó megjegyzésekkel kíséri a mester nem túlságosan csiszolt beszédét. Az végül is dühbegurul.

— Maga akkor is közbeszólna, ha mérgemben elájulnék.

— Mester, elájul*nék*...

(p. p.)



AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Szilvási Lajos: Nem azért született, Fény a hegyek között, Csillaghullás és Szemtől szembe c. műveit; — Tolkien: A babó, Feval: A púpos és Nemere István: A kozmosz korbácsa című könyveket; — Modern Talking-képeket; — Érme-, pénz- és bélyeggyűjtő levelezőpartnereket (angol nyelven); — 1985. évi teljes IPM-gyűjteményt; — A Robur 1. és 2. számát.

KÍNÁLNAK: Régi, üzemképtelen televíziókat; — Használt farmernadrágokat, fiúknak; — Használt női ruhákat és félkabátokat; — Javításra szoruló villanyborotvát, porszívót, vasalókat; — A Delfin sorozat köteteit; — Fekete, hosszú, női műbőrkabátot 48-as méretre; — A Fürge ujjak 1981/3., 5., 6., 7., 11., 12; 1982/11; 1983/3., 7; 1986/6. számait; — A Divat album 1984—1985. tavasz—nyári számát; — Munkaasztalnak alkalmas 2 m×80 cm-es fehér asztalt; — Használt, de működőképes Hajdú mosógépet és centrifugát; — 3 db sötét színű szobai széket; — 1 db kihúzhatós szobai asztalt; — 1 db kerek asztalt; — 1 db éjjeliszekrényt; — 1 db világos színű, felnyitható szobai asztalt; — Kétmázsa teherbírású kézikocsit; — Motorkerékpárt, gumival, oldallapokkal; — A Film Színház Muzsika 1961—1967. évf. kötött és 1981—1984. évf. bekötetlen számait; — Az Univerzum 1965—1967. évf. bekötött példányait; — Az Élet és Tudomány 1963—1980. kötött és 1981—1985. kötetlen számait; — A Magyar Hírlap képes melléklet 1982. évfolyamát; — Egy új Polaroid fényképezőgépet; — Sok kivágott bélyeget.

CSERÉLNEK: 2 db japán gyártmányú (Sony és Yamaha) kisméretű fejhallgatót (sétálómagnóhoz alkalmas) írógépre (táskaírógép is lehet); — A Tolnai Lexikon 10 kötetét a Tolnai Világlapja számaira; — Cholnoky: „Föld és élet" öt kötetét a Film Színház Irodalom háború előtti számaira; — Az Úriasszonyok Lapja két nagy kötetét a Színházi Élet és a Színházi Magazin számaira; — Régi, üzemképtelen televíziókat, fiúknak való használt farmernadrágokat, használt női ruhákat és félkabátokat, javításra szoruló villanyborotvát, porszívót, vasalókat szovjet villanyvarrógépre, ágyneműre, porcelánokra; — Használt keverőtárcsás Riga 13 mosógépet használható villanyvarrógépre és gyermekjátékokra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közéhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

MINDEN RENDBEN VOLT

Ez évi 39. számukban megjelent Kicsi és drága című panaszos levélre az alábbi választ kaptuk:

Kovács Gáborné vendégünk kifogásolta a Zalka Máté téri önkiszolgáló éttermünkben fogyasztott májgaluska leves és káposztás kocka minőségét. Fenti ételekért 28,20 forintot fizetett.

Ellenőriztük az üzletben a főtt tészták minőségét, mennyiségét és árait. Vizsgálatunk idején többféle főtt tészta volt az üzletben, káposztás kocka azonban nem. Megállapítottuk, hogy ezeknek a készítményeknek a súlya és az ára megfelel a kalkulációnak. Vendégünk szerint a levesért és a tésztáért 28,20 forintot fizetett, ezek helyes ára 28,60.

A rántott szelet a panaszos szerint 45 forintba kerül, ez helyesen 45,20. A rántott szelet húsadagja nyers állapotban 10 dkg, ez tehát körettel együtt igen kiadós étel.

Sajnáljuk, hogy amikor vendégünk az adagokat és árakat kifogásolta, nem kereste meg az üzletvezetőt, aki rendelkezésére állt volna. Amennyiben fogyasztói megkárosítást tapasztal, azonnal megtehette volna a kellő intézkedést. Ezenkívül mi is többet tudnánk arról, hogy ki követte el a hibát. Így csak arra szorítkozhatunk, hogy ellenőrzéseinket gyakoribbá tesszük, különös tekintettel az ételek minőségére és súlyára. Ami az evőeszközöket illeti: az üzletben általában rozsdamentes evőeszközök kerülnek a tartókba. Előfordul azonban, hogy olyan mértékben fogynak az evőeszközök, hogy időlegesen a raktáron levő alumínium evőeszközöket kell kiadni, amíg a rozsdamentesek pótlásáról gondoskodni tud az üzlet.

Kelet-pesti Vendéglátó V.

Dr. Táll Imre, főov. — Tamás Ferencné, főov.-h.



8 VAGY 2 ?

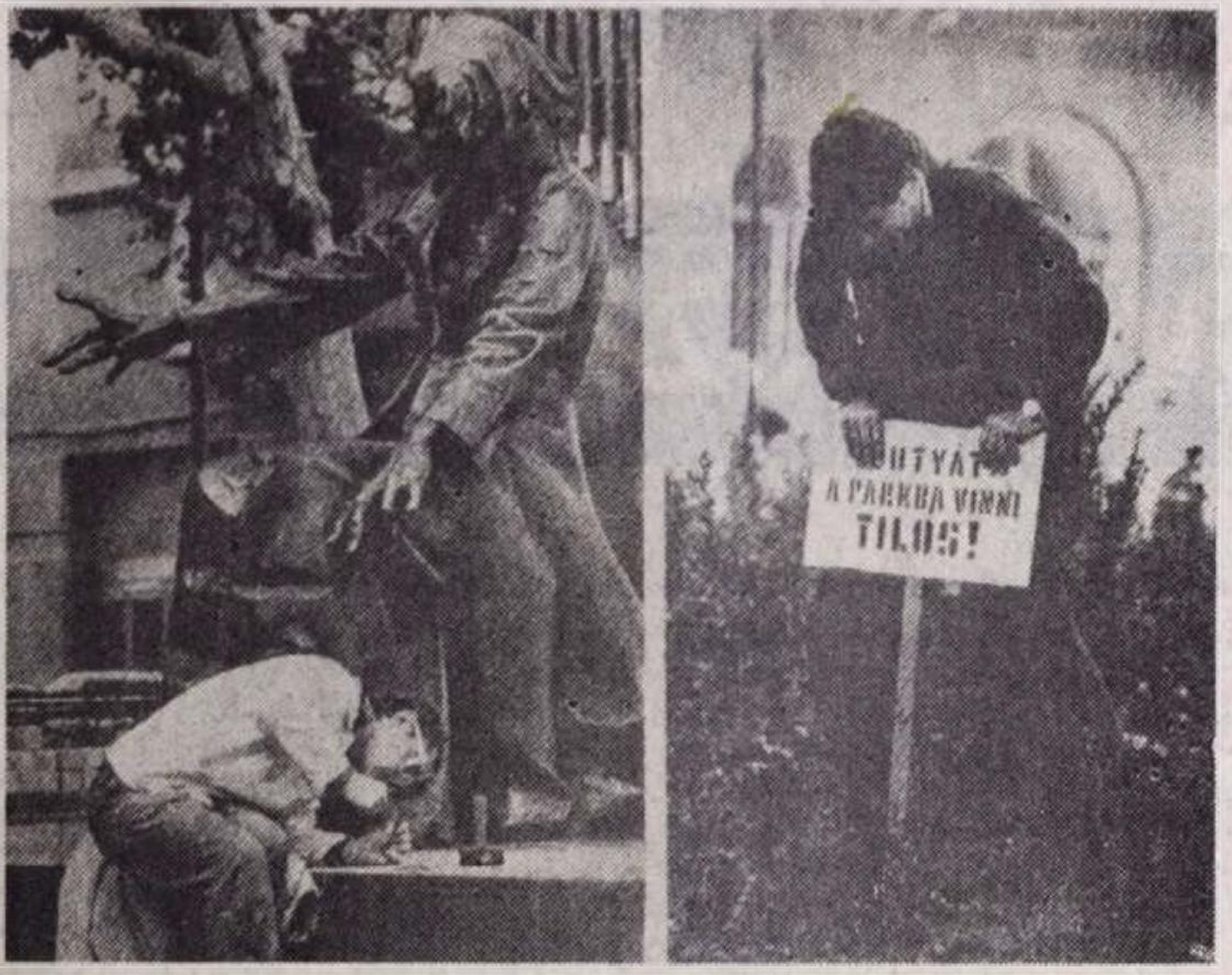
Több mint harminc éve költöztem jelenlegi lakásomba, akkor XI., Bod Péter u. 61. alá. Amikor a Posta bevezette az irányítószámok használatát, minden erre vonatkozó irodalomban 1112-t jelöltek meg.

1974 tavaszán minden külön értesítés nélkül átkeresztelték az utca felét Bodajk utcára. Erről csak hónapok múltán kaptunk a tanácstól értesítést. Megjelent az új irányítószám-jegyzék, amelyben a Bodajk utca 1118-as irányítószámmal szerepel. (Még az 1986-os kiadású közületi telefonkönyvben is!) Mivel a környező többi utca mind 1112 maradt, a nyilvánvaló tévedésre még 1978-ban térképes levélben hívtam fel a Posta figyelmét. A válasz szerint a jegyzék jó. Erre új névjegyet nyomtattam, s minden ismerősömet értesítettem, hogy irányítószámom 1118-ra változott.

Az utóbbi időben azonban több, nevemre szóló levélen a 8-as — kézzel — 2-esre van javítva. Vajon mennyi lehet az irányítószámom?

Kabók Imre
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR



Szerdán adják át az átépített Liszt Ferenc teret. Az utolsó simításokat végzik Liszt Ferenc szobrán is, amely Marton László alkotása

T. Balogh László felvételei

De ki alkotta a táblát?!
(A Népszavában fedezte fel K. L.-né, budapesti olvasónk)

József Attila 1095. április 11-én született Budapesten, a Ferencvárosban. Édesapja József Áron szappanfőző munkás, édesanyja, Pőcze Bor-

Árpádházi József Attila!
(A szakközépiskolás negyedikes irodalomkönyvében találta Kratochwill Ede, bicskei olvasónk)

Az MLSZ-ben elkészült a másodosztályú labdarúgó bajnokság új évadjának őszi menetrendje, amelyben színeinket a ZTE, illetve a Nagykanizsai Olajbányász képviseli.

Az MLSZ már tudja?
(Az Olajmunkás című lapból ollózta ifj. Pais László és Berta Attila, zalaegerszegi olvasónk)

elnevezése „adiabetikus" dízelmotor, mivel minimális hőenergia-veszteség-

Nagyon helyes. Egy dízelmotor ne is legyen cukorbeteg!
(Az Autó-Motorban lelte Nyárády Gábor)

ELSZAKADT . . .

Az őszi vásáron vette meg Rubik Ernő új logikai játékát, a „négyzetet" Kiss Huba debreceni olvasónk. A baj nem ez, hanem, mint írja, az, hogy a 150 forintba kerülő új elmecsiszoló öt percig bírta a rendeltetésszerű használatot, mert a zsinór, ami összefogja, elszakadt.

Próbálta kinyomozni a Rubik Stúdió címét, de Debrecenben ez nem sikerült neki. Többek kérésére közzétesszük gyártó címét: Rubik Stúdió Műszaki Fejlesztő Kisszövetkezet, Budapest, Városmajor u. 74. 1122.

APASÁG

című rejtvényünk megfejtése:

— Inkább küldje el azonal, mert minden pillanatban itt lehet a férjem.

200-200 forintot nyert:

Rimek Gyuláné, Székesfehérvár, József A. u. 75., 8002
Vitéz Józsefné, Gyöngyössolymos, Fecske út 11., 3231
Nemecsek Mihály, Budapest, Teszársz Károly u. 3., 1032

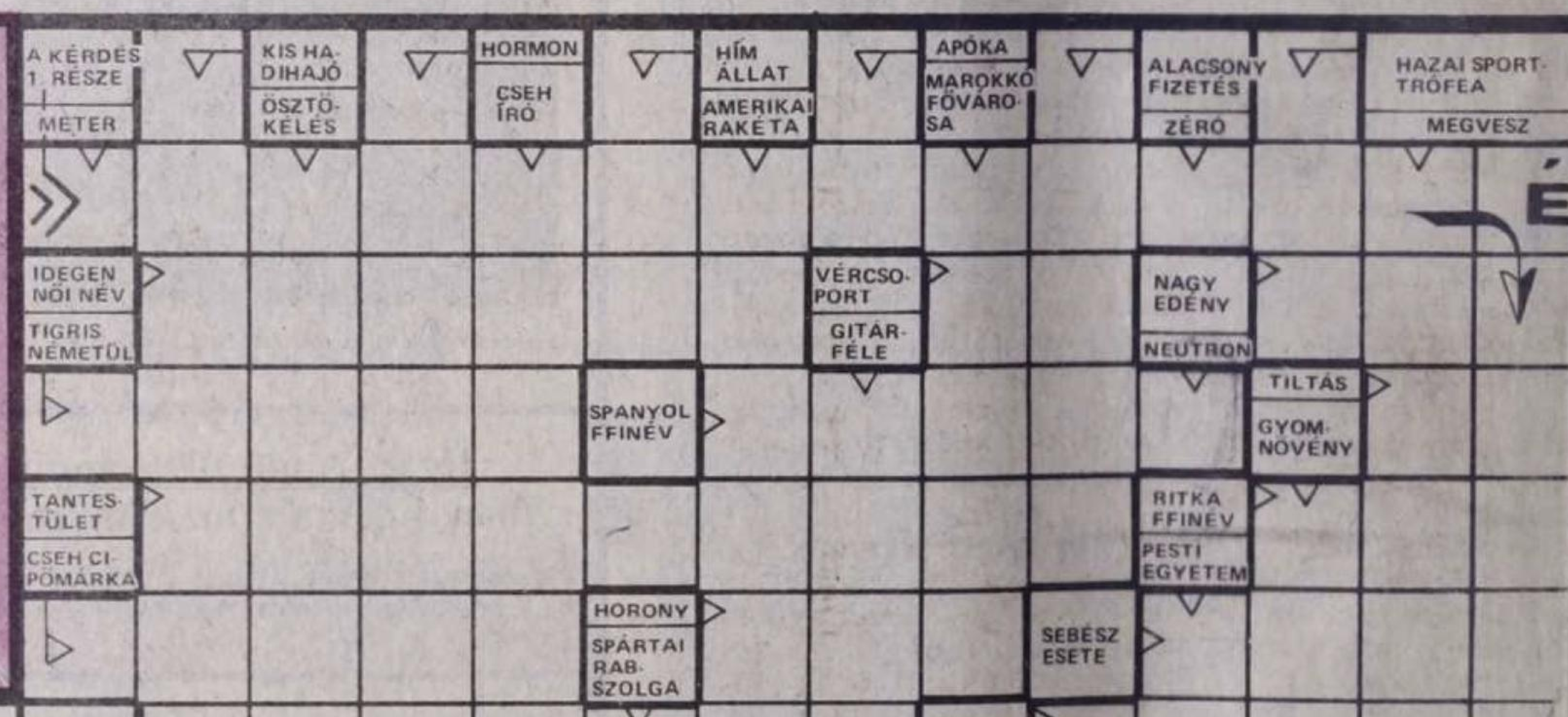
A nyereményeket postán küldjük el.

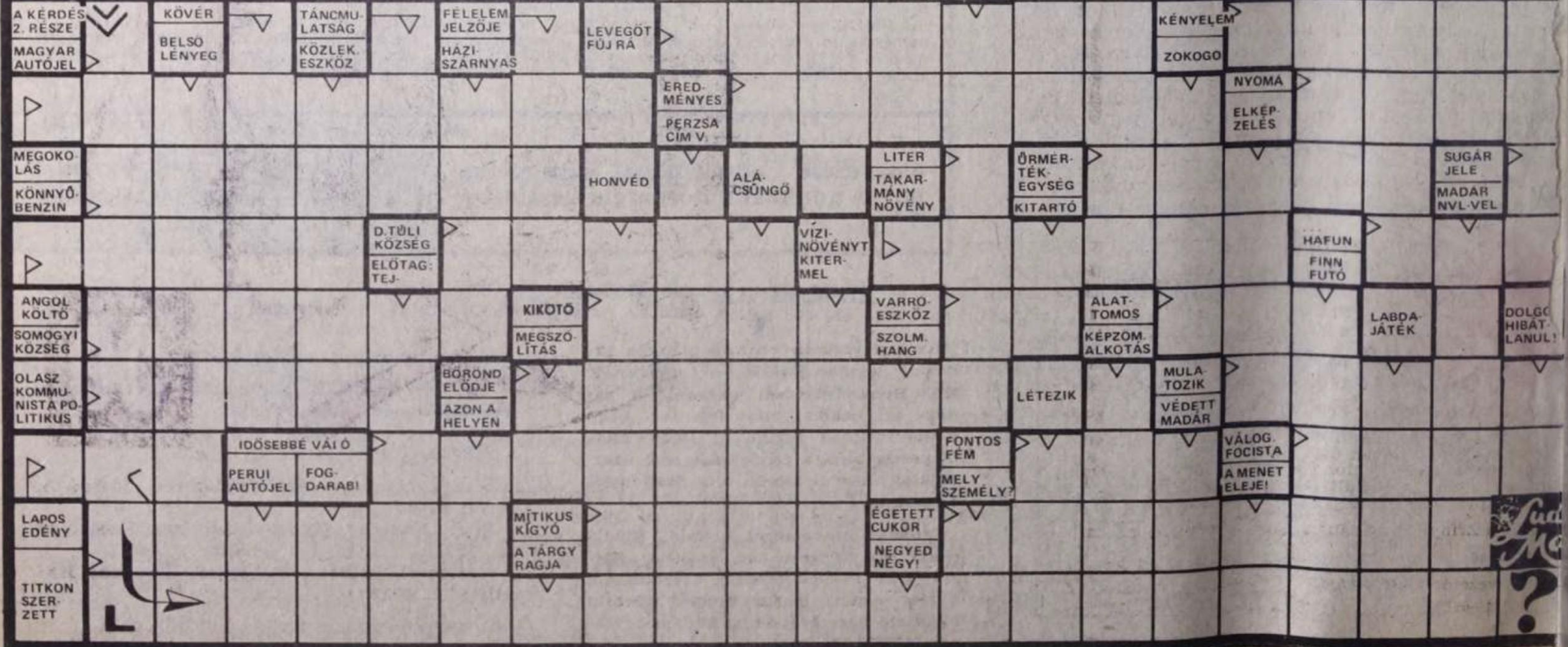
MEGÁLLÁS

A friss jogosítvánnyal rendelkező katona az egyik falu kellős közepén egy fának hajtott autójával. Az esetnek szemtanúja volt egy helyi lakos, aki a kocsiból kikászálódó katonától megkérdezte:

A kérdést a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 17-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.



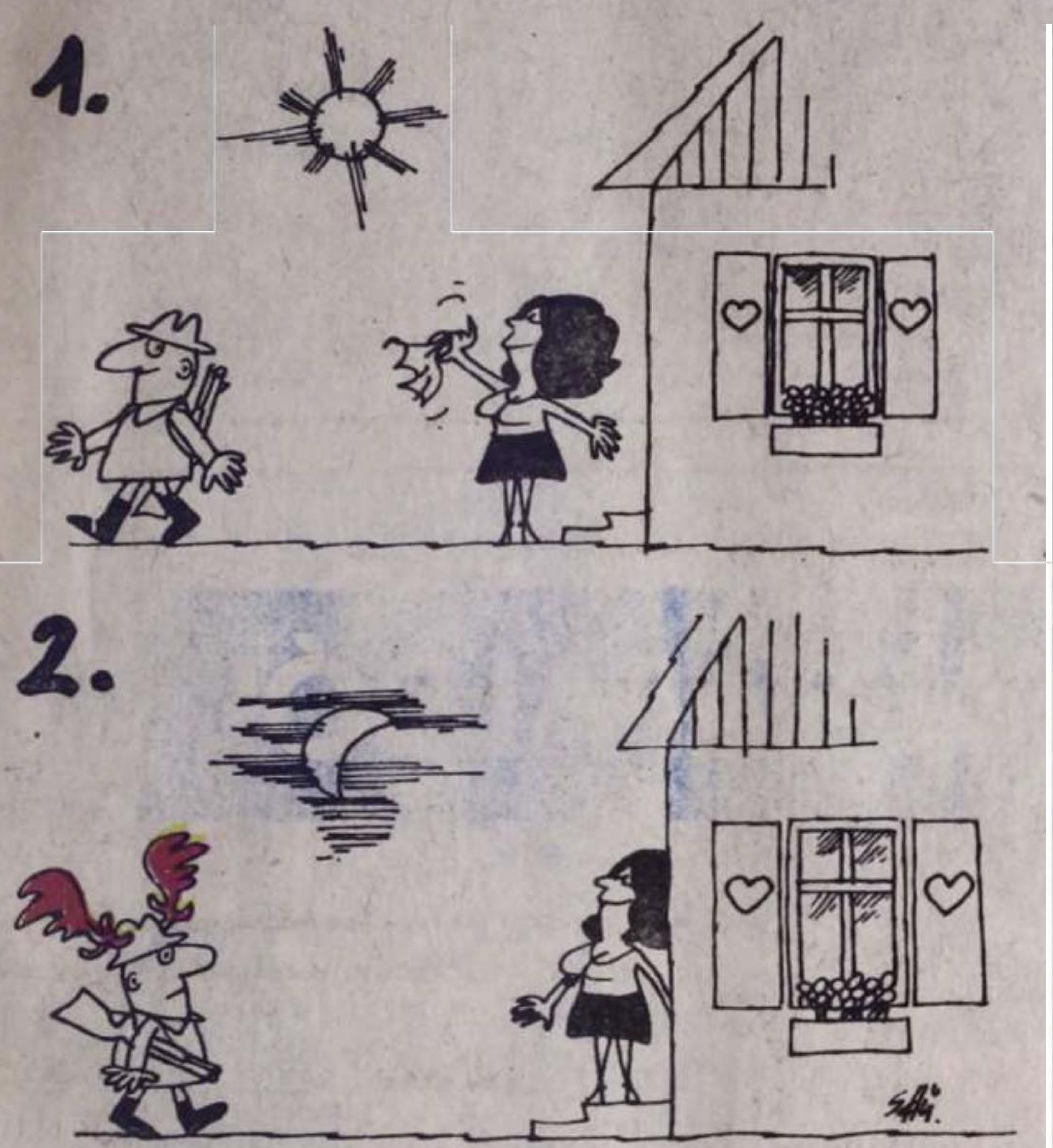


IMPORT HUMOR

VADÁSZIDÉNY

(Rajzok a Neue Berliner Illustrierte című lapból)







Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

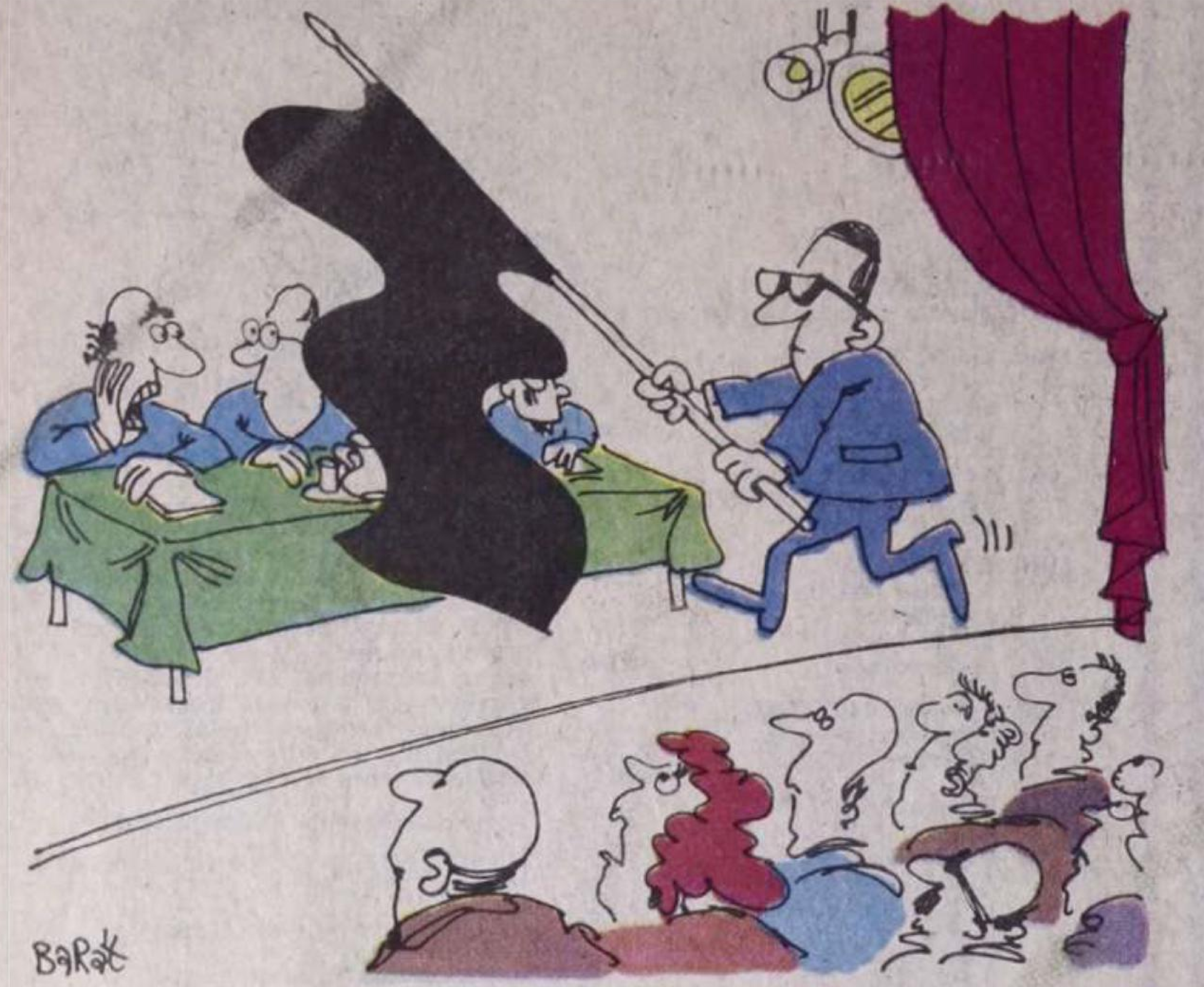
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

86.2308/20-46

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

KITÜNTETÉS



– Az az érzésem, a szanálási bizottság vándorzászlaját kaptuk meg.

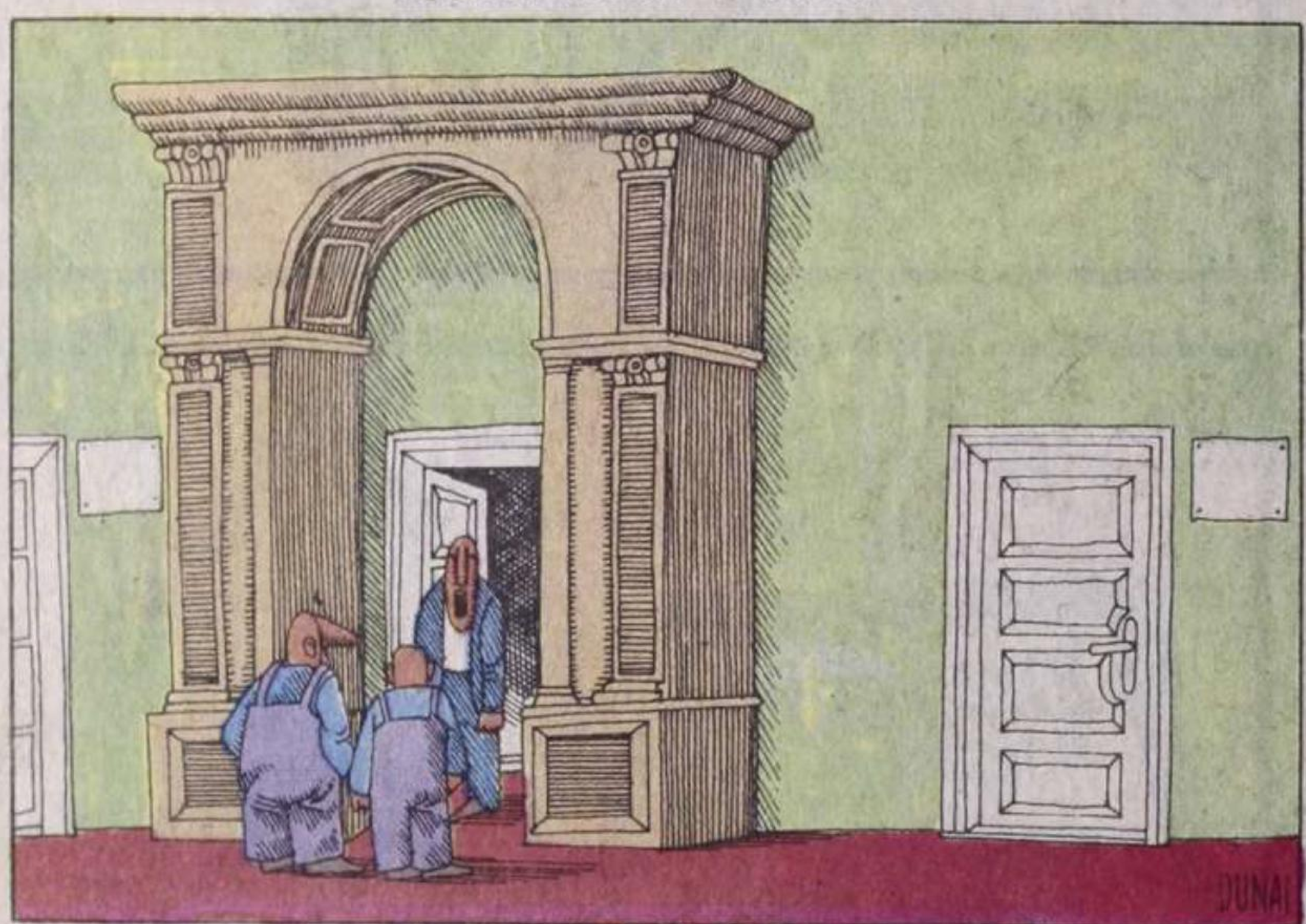
ÁTCSOPORTOSÍTÁS



– Ha tizennégy évig volt acélöntő, akkor most igazán meg tudja tisztességesen csinálni . . .

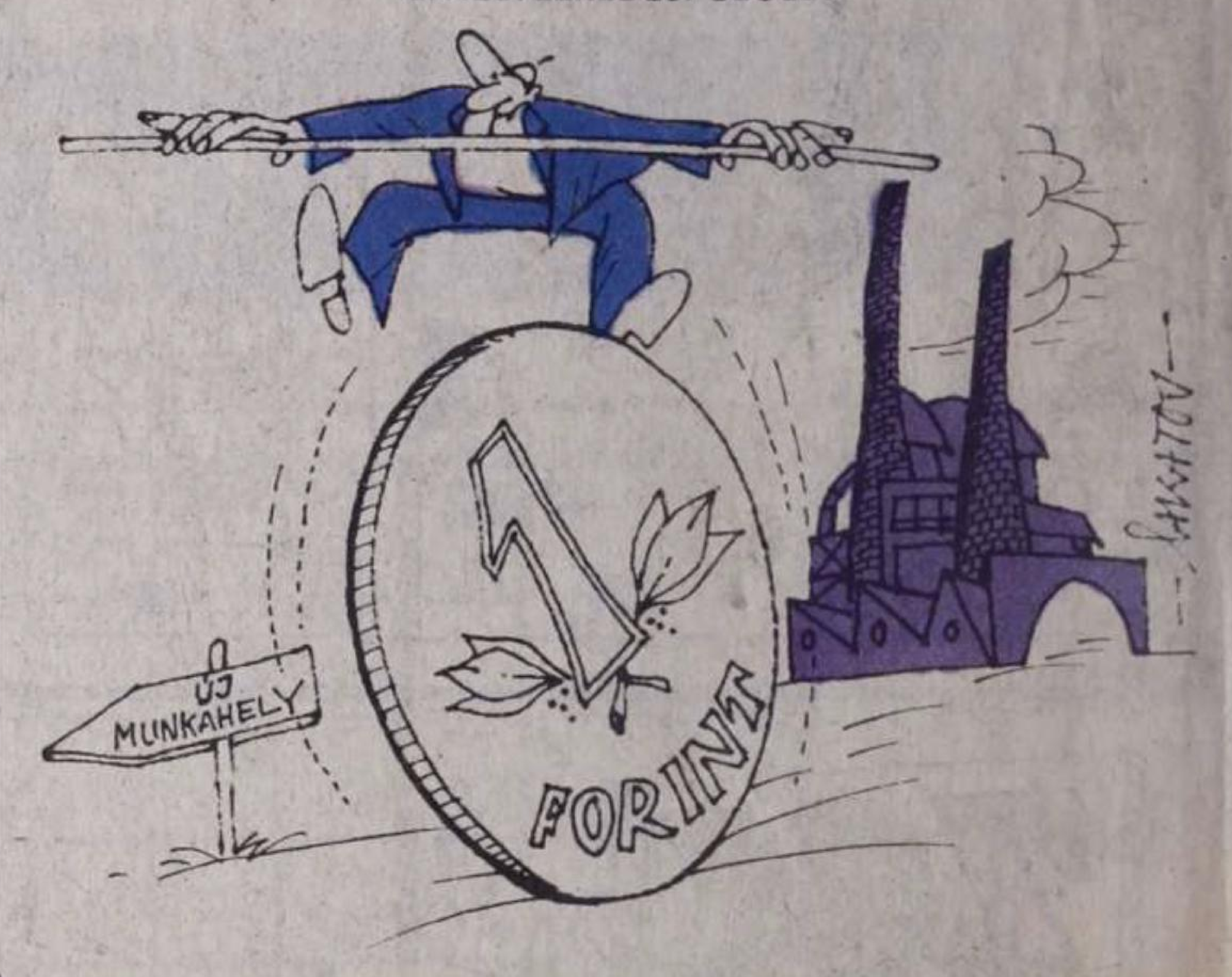
CÉGÜNK REKLÁMJA

CSŐDBE JUTOTT VÁLLALAT



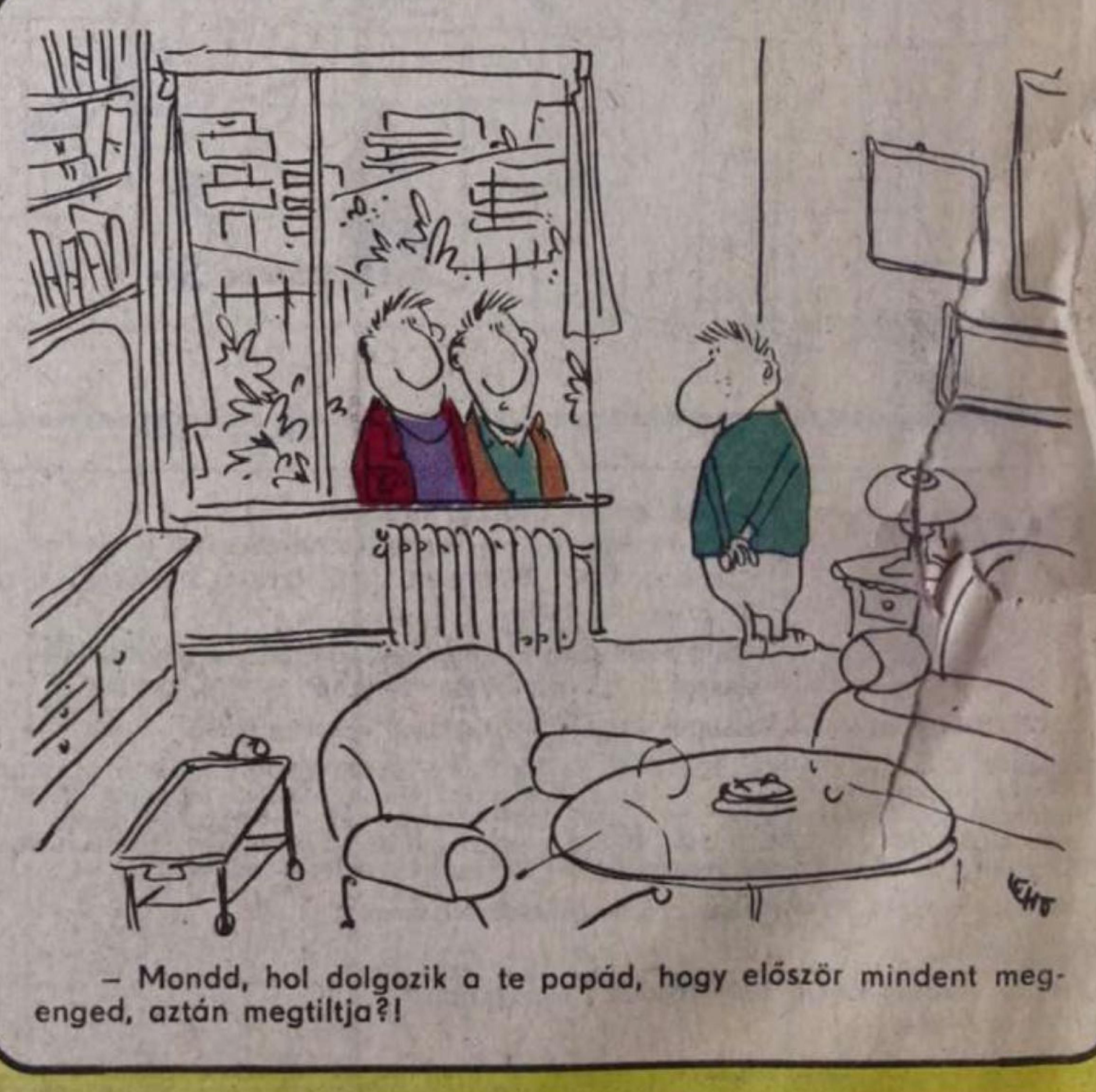
– Úgy fest, fiúk, hogy a diadalívet le kell bontani.

ELHELYEZKEDÉSI SEGÉLY





– Azért szerződtettük, hogy ellenőrzéskor szórakoztassa a minisztériumi revizorokat.



– Mondd, hol dolgozik a te papád, hogy először mindent megenged, aztán megtiltja?!